

ትምህርት ሰባት

አንደኛ ቀን፡-

የጴንጤቆስጤ ሥነ መለኮት ታሪክ።

በትምህርት 5 እንደጠቀስነው ሁላችንም የመረዳት ችሎታችን እውነትን ወደ አንድ አቅጣጫ ያዘነበለ ነው። ስለ ዝሆን ክፊል የሆነ መረዳት እንደ ነበራቸው እንደ አራቱ ዓይነ ስውራን እንደ መንፈስ ቅዱስ ባሉ መሠረታዊ የእምነት ትምህርቶች ላይ ሁላችንም ያለን መረዳት ክፊል ብቻ ነው። ይህ የሆነበትንም ምክንያት ተመልክተናል። ባሕላዊ መሠረታችን የመጣንበት ቤተ ክርስቲያን ዕድሜያችን በጥቅሉ በአማኞች ሕይወት ውስጥ የሚሆነውን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ የምንረዳበትን ሁኔታ ይወስናሉ። ለሚቀጥሉት ሁለት ሳምንታት በጥልቀት የምንመለከተው ጴንጤቆስጤ የሆኑ ክርስቲያኖችና ያልሆኑት በብርቱ የማይለማመባቸውን ሁለት የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች ነው። እነርሱም «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» እና «የመንፈስ ቅዱስ መላት» ናቸው።

1ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በመካነ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያንና በቃለ ሕዳወት ቤተ ክርስቲያን መካከል ያሉትን አንዳንድ የሥነ መለኮት ትምህርት ልዩነቶችን ግለጽ። ለ) በቃለ ሕዳወት ቤተ ክርስቲያንና በሙሉ ወንጌል ቤተ ክርስቲያን መካከል ያሉትን አንዳንድ የሥነ መለኮት ትምህርት ልዩነቶች ግለጽ። ሐ) እነዚህ አብያተ ክርስቲያናት በሚያምኑትና በሚለማመዱት ነገር መሠረታዊ ልዩነቶች የሚታዩት ለምን ይመስላሃል? መ) በቤተ ክርስቲያን ታሪክና ተግባር ላይ የሚካሄድ ጥናት አሁን ያሉትን መሠረታዊ የእምነት ትምህርቶች ተግባር ለመመርመር የሚረዳው ለምንድን ነው?

አብዛኛዎቹ የቤተ ክርስቲያን የእምነት ክፍሎች የተፈጠሩት መሪዎቻቸው አንዳንድ እውነቶችን የሚረዱበት መንገድ ከሌሎች የተለየ በመሆኑ ነው። እነዚህን እውነቶች በሥዕላዊ መግለጫችን (ትምህርት 5 ተመልከት) ሁለተኛ ክፍል ውስጥ የሚገኙ ናቸው። ይህ ማለት የደኅንነታችንን ጉዳይ የማይነኩና መጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ ትምህርት የሚሰጣቸው ናቸው ማለት ነው። ማርቲን ሉተር ከካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ወጥቶ የሉተራውያንን ቤተ ክርስቲያንን (መካነ ኢየሱስ) የጀመረበት ምክንያቱ የክርስትና እምነት መሠረታዊ ትምህርት ላይ በተለይ ደግሞ በደኅንነት ጉዳይ ላይ ልዩነት ስለተፈጠረ ነው። ለመገንጠሉ ምክንያት የሆነው በዚያን ወቅት የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ግልጽ ከሆነው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ደኅንነት ፈቀቅ ማለት ነበር። በዚህ ሁኔታ መለያዩቱ የመጣው በዋና መሠረታዊ የክርስትና ትምህርት ማለትም በሥዕላዊ መግለጫችን በውስጠኛ ክፍል ነበር። ስለሆነም ይህ መለየት እውነተኛውን እምነት ለመጠበቅ ተገቢ ነበር። ፕረስቢቴሪያውያን ከሉተራውያኑ ተለይተው ሲወጡ መነሻው በጣም አናሳ በሆነ መሠረታዊ የእምነት ትምህርት ጉዳይ ማለትም እግዚአብሔር ሰውን የሚያድነው እንዴት ነው የሚል ነበር። የጴንጠቆስጤ አብያተ ክርስቲያናት ጴንጠቆስጤ ካልሆኑት ተለይተው የወጡበት ዋና ምክንያት አንዳንድ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶችን በመረዳት ላይ በተፈጠረ ልዩነት ነበር። እነዚህ ልዩነቶች ጴንጠቆስጤ ወይም ካሪዝማቲክ የሆነ የሥነ መለኮት ትምህርት ባላቸውና በሌላቸው መካከል ከፍተኛ ውዝግብን አስከትሏል። ጴንጠቆስጤ (ካሪዝማቲክ) የሥነ መለኮት ትምህርትን በሚከተሉት ዘንድ የሚታየው ክርክር ያተኮረው በመንፈስ ቅዱስ ሙላትና በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት መካከል ያለውን ልዩነት በመረዳት ላይ ነው።

(ማስታወሻ፡- ጴንጠቆስጤ የሚለው ስም የመጣው ከሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 2 ሲሆን መንፈስ ቅዱስ በደቀመዛሙርት ላይ በኃይል የወረደበት ቀን ነው። ጴንጠቆስጤ የሚለው የግሪክ ቃል ትርጉም አምሳ ማለት ሲሆን የሚያመለክተው አይሁድ ከመቅሰፍቱ ያመለጡበት አምሳኛውን ቀን መታሰቢያ የሚያከብሩት በዓል ነው።) በኢትዮጵያ ይህ ቃል «ጴንጤ» ተብሎ በአህጽሮት የሚጠራ ሲሆን አንዳንድ ሰዎች በሥነ መለኮት ትምህርታቸው ጴንጠቆስጤ የሆኑትንም ሆነ ያልሆኑትን የወንጌል አማኞች በሙሉ ለማንገጠጥ ተግባር ይጠቀሙበታል። «ካሪዝማቲክ» የሚለው ቃል ደግሞ የመጣው «የጸጋ ስጦታ» ከሚለው የግሪክ ቃል ሲሆን የሚያመለክተውም በ1ኛ ቆሮ. 12 ላይ የሚገኙትን መንፈስ ቅዱስ ለክርስቲያኖች የሚሰጠውን መንፈሳዊ ስጦታ ነው። ይህ ቃል በአዲስ ኪዳን የሚገኙ መንፈሳዊ ስጦታዎች በሙሉ በተለይ በልሳን መናገርንና ፈውስን ጨምሮ በዚህ ዘመን ለሚገኙ ክርስቲያኖችም ያገለግላሉ የሚለውን የሥነ መለኮት አሳብ ያንፀባርቃል። «ካሪዝማቲክ» የሚለው ቃል በዋና ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሆኒው (እንደ መካነ ኢየሱስና ቃለ ሕይወት ባሉ) ስለ መንፈስ ቅዱስ ከላይ የተሰጠውን አመለካከት የሚያንጸባርቁ ሰዎችን ያጠቃልላል። ጴንጠቆስጤ የሚለው ቃል ግን ብዙ ጊዜ እንደ ሙሉ ወንጌል ላሉ ቤተ ክርስቲያኖች ሲሆን እነዚህ አብያተ ክርስቲያናት በእነዚህ ትምህርቶች ላይ በመመሥረት የራሳቸውን የእምነት አቋም የመሠረቱ

ናቸው። ሆኖም ግን በተለምዶ አጠቃቀም ካሪዝማቲክ የሚለው ቃል በተለይ የኢንጢቆስጢ ሥነ መለኮትን ለሚከተሉ ሁሉ በስፋት ያገለግላል።

ኢንጠቆስጢ (እንደ ሙሉ ወንጌል ያሉ) ና ኢንጠቆስጢ ባልሆኑ (እንደ መካነ ኢየሱስና ቃለ ሕይወት ባሉ) አብያተ ክርስቲያናት ያለውን የሥነ መለኮት ትምህርት የመረዳት ልዩነት ለመገንዘብ ታሪካዊ እነሣሡን መመልከት እጅግ ጠቃሚ ነው። ስለዚህ በዛሬው ትምህርት የኢንጠቆስጢ የሥነ መለኮት ትምህርት ታሪክና እንደ ሙሉ ወንጌል ያሉ አብያተ ክርስቲያናት እንዴት እንደተቆረቆሩ እንመለከታለን። ከዚያም መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ የማጥመቅና የመሙላት ሥራዎች ምን እንደሚል እንመለከታለን። በሚቀጥለው ሳምንት የኢንጠቆስጢ ሥነ መለኮት ትምህርት መሠረት በመሆን የሚያገለግሉትን ዋነኛ ክፍሎች ለመመልከት ወደ ሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ እንመለሳለን።

ከመቶ ዓመት በፊት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚሰጡ ትምህርቶች በመንፈስ ቅዱስ ላይ ያላቸው ትኩረት አነስተኛ ነበር። ይልቁኑ የተለያዩ የእምነት ክፍሎች (መካነ ኢየሱስና ቃለ ሕይወትን የመሳሰሉ ቤተ ክርስቲያናት የወጡባቸው) ያተኮሩት ሰው እንዴት እንደሚድን፣ በሥላሴ ህልውና፣ ሰው እንዴት መጠመቅ እንዳለበት፣ ቤተ ክርስቲያን ከመንግሥት ጋር ስላላት ግንኙነት፣ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ወዘተ... አስመልክቶ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሰፈረው ሥነ መለኮታዊ መሠረታዊ የእምነት ትምህርት ላይ ነበር። በእነዚህ ጉዳዮች ላይ በተፈጠረ ልዩነት እንደ ሉተራን፣ ባፕቲስት፣ ፕሮስቲቴሪያን፣ ሜታዲስት የመሳሰሉት ዋና ዋና የእምነት ክፍሎች ተቆረቆሩ። ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ አካላዊ ህልውና ሁሉንም ያመኑ ቢሆንም የትምህርታቸው ዋና አትኩሮት እርሱ አልነበረም።

በታሪክ አኳያ ስንመለከተው አብዛኛዎቹ የእምነት ክፍሎች የሚያስተምሩት መንፈስ ቅዱስ ወደ ክርስቲያን ሕይወት የሚመጣው ክርስቶስ ኢየሱስን እንዳመነ ወዲያውኑ ነው የሚል ነው። በመንፈስ ቅዱስ ላይ በሚሰጡት በዚሁ ትምህርታቸው «ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች» ይልቅ «በመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች» ላይ ያተኩራሉ። የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ልዩ በሆነ መንገድ በሕይወታቸው ከመለማመድ ይልቅ በመንፈሳዊ እድገት ላይ ያተኩራሉ። (ማስታወሻ፡- በሌሎች ክርስቲያኖች ዘንድ አመርቂ ተቀባይነት ሳይኖራቸው፣ ስለ መንፈስ ያስተማሩና የመንፈስን ድንቅ አሠራሮች ይሹ የነበሩ እንዳንድ ክርስቲያኖች በዘመናት መካከል ሁሉንም ተከስተዋል።) ብዙ ጊዜ ትምህርታቸው እጅግ ትንሽ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት ስለነበረው ትምህርታቸውና ልምዳቸው አብዛኛው ክርስቲያን ከተቀበለው ያፈነገጠ ነበር።

ከመቶ ዓመት ወዲህ ግን ይህ ሁኔታ መለወጥ ጀመረና በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚሰጠው ትምህርት አብያተ ክርስቲያናትን ሁሉ አጥለቀለቀ። እነዚህም ትምህርቶች አዳዲስ የእምነት ክፍሎችን ከማስገኘታቸውም በተጨማሪ ቀድሞ በነበሩ የእምነት ክፍሎችም ላይ ተጽዕኖ አሳደሩ።

እነዚህን ለውጦች ለመረዳት 150 ዓመታት በታሪክ ወደ ሷላ ሄደን ጆን ዌስሊ የተባለውን ሰው ታሪክ መመልከት ያስፈልገናል።

የዘመናዊው የኢንጠቆስጤ ሥነ መለኮት ትምህርት መሠረት ከ150 ዓመት በፊት የሚኖር (የነበረ) እግዚአብሔርን የሚፈራ ታዋቂ ወንጌላዊ ወደ ነበረው ጆን ዌስሊ ታሪክ የሚወስደን ነው። በአገልግሎቱ በእንግሊዝና በአሜሪካ የሚኖሩ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ሕይወት ተነክቷል። በአገልግሎቱ የተቆረቆረው የእምነት ክፍል (ሜተዲስት) የእምነት ክፍል ይባላል። ለጆን ዌስሊ ትምህርት እጅግ መሠረታዊው አሳብ ክርስቲያን በክርስትና ሕይወቱ በሁለት ዋና ልምዶች ያልፋል የሚለው ነው። በመጀመሪያ፣ የደኅንነት ልምድ ውስጥ ያልፋል። ይህ ክርስቲያኖች ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ሲያምኑ የሚፈጸም ነው። መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ለመኖር የሚመጣውም በዚህ ጊዜ ነው። ሁለተኛው ልምድ ደግሞ፣ <ሁለተኛ በረከት> በመባል ይታወቃል። ጆን ዌስሊ በብዙ ጸሎት እግዚአብሔር ኃይል (በአሁኑ ጊዜ በአብዛኛው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በመባል የሚታወቀው) በክርስቲያን ላይ ይወርዳል ብሎ ያስተምር ነበር። በዚያን ጊዜ ክርስቲያን በፍጹም ቅድስና ለመኖር ይችላል። መንፈስ ቅዱስ በአንድ ድርጊት የተሳሳቱ ውስጣዊ አሳቦችን በሙሉ ፈጽሞ በማስወገድ ሰው የተፈጠረለትን ታላቅ ቅድስና ያገኛል። ይህ ሁለተኛ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ጅግራ ከቁጥጥር ያለፈ ለቅሶ ወይም የሳቅና የደስታ ጩኸት የመሳሰሉ ታላቅ ስሜታዊ ድርጊቶችን ያካትታል።

ሷላም በ1901 ዓ.ም. በአሜሪካ የሚኖር የሜተዲስት ሰባዚ ስሙ ቻርልስ ፎክስ ፓርሃም ይባል የነበረ በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ያስተምር ነበር። እርሱና ተማሪዎቹ የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍን ሲያጠኑ አንድ ሰው መንፈስ ቅዱስን የመቀበሉ አንድ ማስረጃ በልሳን መናገሩ ነው ብለው አመኑ። በልሳን የመናገር ስጦታ ለመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት ከተሰጠ ከዚያም በሷላ ላሉ ክርስቲያኖች ሁሉ መሰጠት አለበት ይሉ ጀመር። በዚህ ዓይነት የኢንጠቆስጤ የሥነ መለኮት ትምህርት ተወሰደና እንደ ሰደድ እሳት በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ተስፋፋ። ከመዳን ሌላ ሁለተኛ ዋነኛ ልምድ እንደሚያስፈልግ ጆን ዌስሊ በሰጠው ትምህርት ላይ የኢንጠቆስጤ ሥነ መለኮት፣ ይህ ታላቅ በረከት ከመንፈስ ቅዱስ ለክርስቲያን ለመሰጠቱ ማረጋገጫው በልሳን መናገር ነው የሚለውን ያከልበታል። ይህ ትምህርት በአብያተ ክርስቲያናት መካከል ከፍተኛ ውዝግብን በመፍጠሩ አብያተ ክርስቲያናት መከፋፈል ጀመሩ። በዚህ መሠረት ጉባዔ እግዚአብሔር (አሴምብሊስ እፍ ጎድ)ና ሙሉ ወንጌል የሚባሉ የእምነት ክፍሎች ተመሠረቱ።

የኢንጠቆስጤ ሥነ መለኮት ትምህርት መሠረት መደበኛው ክርስቲያናዊ ሕይወት ሁለት ደረጃዎች አሉት የሚል ነው። የመጀመሪያው፣ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝ አድርጎ መቀበል ነው። ሁለተኛው ደረጃ፣ «በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ» ነው። ይህ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ደግሞ ሁልጊዜ የሚረጋገጠው በልሳን በመናገር ነው። ደግሞ ክርስቲያኖች ሁሉ እግዚአብሔርን ቢጠይቁና ቢያምኑ ለሁሉም የሚሰጥ ነው። (ማስታወሻ፡-

ከዚህ ጊዜ በፊት በልሳን የሚናገሩ ክርስቲያኖች የነበሩ ቢሆንም እንኳ ለመንፈስ ቅዱስ ህልውና ዋናው ምልክት ስለ መሆኑና ደግሞም ሁሉም ክርስቲያኖች ሊለግመዱት እንደሚያስፈልግ ቤተ ክርስቲያን ያስተማረችበት ይህ በቤተ ክርስቲያን ታሪክ የመጀመሪያው ጊዜ ነበር።)

2ኛ ጥያቄ፡- ይህ ትምህርት በኢትዮጵያ የሚገኙ ክርስቲያኖችን የነካው በምን መንገድ እንደሆነ አብራራ።

ለመንፈስ ቅዱስ ህልውና ተቀዳሚ ምልክት በልሳን መናገር ቢሆንም የኢንጠቆስጤ ትምህርት ተከታዮች በአንደኛው ምእተ ዓመት ኢየሱስ የሠራውን ሐዋርያትም የፈጸሙትን ተአምራት በዘመናችን ያሉ ክርስቲያኖች ሊያደርጉት ይችላሉ በማለት አተኮሩበት። ስለዚህ በጸሎት አማካይነት በሚገኝ ፈውስ ላይ እየተለበተ የሚሄድ ትኩረት ያደርጉ ጀመር። በአምልኮ ጊዜ በሰሜታዊነት ማምለክ ሌላው የትኩረት አቅጣጫቸው ነበር።

የኢንጠቆስጤ ሥነ መለኮት ትምህርት እንዲጀምርና በአሜሪካ፣ በአውሮፓና አሁን ደግሞ በዓለም ሁሉ በፍጥነት እንዲስፋፋ ራሱን የቻለ ምክንያት ነበረው። ታሪካዊ የነበሩት አብዛኛዎቹ የእምነት ክፍሎች በመንፈሳቸው ሞተው ነበር። ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚሄዱት ባሕላዊ ተግባር ስለሆነ ብቻ ነበር። በአንድ የእምነት ክፍል ውስጥ ያሉ ክርስቲያኖች ሆነው ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚሄዱት ምርጫቸው ሆኖ ሳይሆን ወላጆቻቸው ይህንን ያደርጉ ስለነበር ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር የግል ግንኙነት አልነበራቸውም። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከለዘብተኛ የሥነ መለኮት ሊቃውንት አስተሳሰብ በመውሰድ፣ መጽሐፍ ቅዱስ በሰሕተት የተሞላ ስለሆነ ልንታመንበት አንችልም በማለት ማስተማር ጀመሩ። መጽሐፍ ቅዱስ መልካም የሥነ ምግባር ትምህርቶችን፣ ተአምራትን፣ የኢየሱስ ትንሣኤ፣ በመሳሰሉ እውነተኛ ክስተት ባልሆኑ ጥንታዊ አፈ ታሪኮች የተሞላ ነው አሉ። ሃይማኖቶች በሙሉ ሰው የሠራቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ ያልተገኙ ናቸው በማለት ማስተማር ጀመሩ።

የእምነት ክፍሎች ከመካከላቸው የመንፈስ ቅዱስን ኃይል እየተገፈፉ ከእውነት እየራቁ ሲሄዱ ሰዎች ከሕያው እግዚአብሔር ጋር የግል ግንኙነት ለማድረግ መናፈቅ ጀመሩ። የእግዚአብሔር ኃይል በግልጽ ይታይበት የነበረውን የመጀመሪያዋን ምእተ ዓመት የክርስትና ሕይወት መራብ ጀመሩ። ስለዚህ ከእግዚአብሔርና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የግል ግንኙነት ማድረግ እንደሚያስፈልግ ትኩረት ስለምትሰጥ ቤተ ክርስቲያን ሲሰሙ፣ በዚህ የግል ግንኙነት በልሳን መናገርን ተአምራት ማድረግን በመሳሰሉ አስደናቂ መንገዶች የሕያው እግዚአብሔርን ኃይል እንደሚያይ ሲሰሙ ሕዝቡ ለአዲሱ ትምህርት ልባቸው ክፍት ሆነ። ሌሎች የእምነት ክፍሎች ከተመሠረቱበት ሁኔታ በተለየ የኢንጠቆስጤ ትምህርቶች በብዙ ክርስቲያኖች ዘንድ ተቀባይነት አላገኘም። ምክንያቱም ከሕያው እግዚአብሔር ጋር የግል ግንኙነት የሚያደርጉበትን ኃይል የመለግመዱ ስሜታቸው ጥማታቸውን ስለሚያረካ የእነርሱ እምነት በሥነ መለኮታዊ ይዘቱ ሌሎች የእምነት ክፍሎች ከሚያስተምሩት የበለጠ ትክክልና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው ስለሚሉ

ነው። ዋና ትኩረታቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተገለጸው ሁኔታ እውነትን መረዳት ሳይሆን እግዚአብሔርን መለማመድ ነበር።

3ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አብያተ ክርስቲያናት ለብ እያሉ መሄዳቸውና ሃይማኖትንም ከእግዚአብሔር ጋር የሚደረግ ግንኙነት አድርጎ ከማየት ይልቅ እንደ ባሕላዊ ተግባር የመቀጠር አደገኛ አዝማሚያ ዛሬም በኢትዮጵያ የሚከሰተው እንዴት ነው? ለ) ይህ ነገር ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ያሉ ሰዎች ታሪካዊ የእምነት ክፍሎቻቸውን በመተው የካሪዝማቲክ አብያተ ክርስቲያናትን የመቀበል ዝንባሌያቸው እንዲያይል የሚገፋፋው እንዴት ነው?

የጲንጠቆስጤ የሥነ መለኮታዊ ትምህርትና የጲንጠቆስጤ አብያተ ክርስቲያናት በተመሠረቱ በአሥር ዓመታት ጊዜ ውስጥ በዓለም ሁሉ ተሰራጩ። ብዙም ሳይቆይ የጲንጠቆስጤ አብያተ ክርስቲያናት እያንዳንዳቸው ለመንፈስ ቅዱስ ህልውና ማረጋገጫ ነው የሚለውን ባከለ ቁጥር አብያተ ክርስቲያናቱ መከፋፈል ጀመሩ። ከዋና ዋና ክፍሎች አንዱ በ1911 ተገንጥሎ የወጣው «የኢየሱስ ብቻ» ቡድን ነው። ይህ ቡድን የተጀመረው በአሜሪካ ሲሆን ሥላሴ የሚባል ነገር የለም ብሎ ማስተማር ጀመረ። ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ፣ አብም መንፈስ ቅዱስም ነው ይላሉ። በእነርሱ እምነት ብቸኛው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥምቀት በኢየሱስ ስም የሚደረገው ነው። ሰው የሚድንበት ነው ብለው የሚያስተምሩት ይህ የውጋ ጥምቀት በልሳን በመናገር መረጋገጥ አለበት። አለበለዚያም ዋጋ የለውም ይላሉ።

4ኛ ጥያቄ፡- ይኼው ትምህርት ዛሬ በኢትዮጵያ የሚታየው እንዴት ነው?

የጲንጠቆስጤ ትምህርት የመጀመሪያው አምሳ ዓመታት እንቅስቃሴ ብዙ ጊዜ የሚያመራው በተናጠል የሚቆሙ ከየትኛውም ቤተ ክርስቲያን ወይም የእምነት ክፍል ጋር ያልወገኑ አብያተ ክርስቲያናት ምሥረታ ላይ ነበር። በ1947 ዓ.ም ግን ዋና ዋና የሚባሉ የጲንጠቆስጤ አብያተ ክርስቲያናት ከሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ጋር እራሳቸውን በማጣመር እንደ ጉባኤ እግዚአብሔር (አሴምብሊስ አፍ ጋድ)ን ሙሉ ወንጌል ባሉ የእምነት ክፍሎች ተደራጁ።

በ1960 ዓ.ም. የጲንጠቆስጤ እንቅስቃሴ ወደ አዲስ ምዕራፍ ተሻገረ። ብዙ የሥነ መለኮት ትምህርት አስተማሪዎች ይህን እንቅስቃሴ አዲስ የጲንጠቆስጤ እንቅስቃሴ ይሉታል። አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት ከመመሥረት ይልቅ ይህ አዲስ ጲንጠቆስጤ ወይም በሌላው ስሙ የካሪዝማቲክ ተሐድሶ እንቅስቃሴ የሚባለው ታሪካዊዎቹን የእምነት ክፍሎች ለመለወጥ ጥረታቸውን ቀጠሉ። ለመጀመሪያ ጊዜ በልሳናት መናገር ሌሎች የጲንጠቆስጤ ትምህርቶች በባሕላዊዎቹና በቆዩት የእምነት ክፍሎች ውስጥ ባሉ አንዳንድ ሰዎች ተቀባይነት ማግኘት ጀመሩ። ብዙም ሳይቆዩ ዋና ዋና በሚባሉ የእምነት ክፍሎች ማለትም በሉተራውያን፣ በፕረስቢቴርያውያን፣ በባፕቲስቶችና በካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን እንኳ ለእምነት ክፍላቸው ታማኝ ተከታዮች ሆነው በልሳናት መናገርን ግን የሚያስፋፉ ሰዎች እየበረከቱ መጡ። ይህ ብዙ ጊዜ አንደኛው ቤተ ክርስቲያን የካሪዝማቲክ ትምህርቶችን ሲቃወም

ሌላኛው ቡድን ደግሞ በልሳን መናገርን የሚለግመድን የቤተ ክርስቲያን መከፋፈል አስከተለ። በአሁኑ ጊዜ በዓለም ላይ 51 ሚሊየን የሚደርሱ ጴጥሮስታንት ክፍል ትልቁ ያደርጋቸዋል። በዋነኞቹ የእምነት ክፍል ውስጥ ካሉት ክርስቲያኖች ደግሞ አሥራ አንድ ሚሊዮን ካሪዝማቲክ ናቸው።

የጴጥሮስቲክና የአንጻንድ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ዋና ትምህርቶች ምን ምን ናቸው?

1. በማንኛውም ክርስቲያን ልምምድ ውስጥ ሁለት ደረጃዎች አሉ። የመጀመሪያው፣ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝ መቀበል ነው። አብዛኛዎቹ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች የመጀመሪያው ደረጃ ሰውን ክርስቲያን ያደርገዋል በማለት ያስተምራሉ። አብዛኛዎቹ እንደሚያስተምሩት መንፈስ ቅዱስ በዚህ ጊዜ በተወሰነ ደረጃ በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ ያድራል። ይህ አንጻንድ ጊዜ «ለደኅንነት በመንፈስ መወለድ» ተብሎ ይጠራል። ሆኖም ግን ይህ የመጀመሪያ ደረጃ የተሟላ አይደለም በማለት ያስተምራሉ።

ሁለተኛው ደረጃ፣ «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» ሲሆን፣ ይህ ግለት መንፈስ ቅዱስ ለአንዴና ለመጨረሻ በሆነ መንገድ በኃይል በመምጣት ለአገልግሎት ይቀባዋል ማለት ነው። ይህ ድርጊት በበርካታ የተለያዩ ስሞች የተጠራ ሲሆን አንጻንዶች በመንፈስ መሞላት ይሉታል። ሌሎች ደግሞ «የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ» ይሉታል። በአንድ ወቅት «በመንፈስ መቀባት» ተብሎ ተጠርቷል። መንፈስ ቅዱስ ወደ አንድ ሰው ሕይወት የመምጣቱ ዋና ምልክት በልሳን መናገር ነው። የመንፈስ ቅዱስ ህልውና በልሳናት በመናገር የሚረጋገጥ ሲሆንም የመንፈስ ቅዱስ ተቀዳሚ ዓላማ ክርስቲያኖች ለአግዚአብሔር መኖር ይችላሉ ዘንድ በኃይል ማስታጠቅ ነው። ለአንጻንድ ክርስቲያኖች ይህ ድርጊት ልክ በሚድኑበት ቅጽበት የሚፈጸም ሲሆንም ብዙ ጊዜ ግን ከጻኑ በኋላ የሚፈጸም ነው። (ማስታወሻ፡- በአሁኑ ወቅት በልሳን መናገር ለሁሉም ክርስቲያኖች የግድ መሰጠት ያለበት ስጦታ እንዳልሆነ የሚያምኑ የበሰሉ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ቢኖሩም በልሳናት የመናገር አስፈላጊነት የብዙ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች የተለመደ ትምህርት ነው)።

2. መንፈስ ቅዱስ በአሁኑ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የመኖሩ ክስተት በ1ኛ ቆሮ. 12፡8-10 በተዘረዘሩት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የሚረጋገጥ ነው ይላሉ። የቤተ ክርስቲያን ጤናማ ሕይወት እንደ ፈውስ ተአምራትና መገለጥ በመሳሰሉ ነገሮች መረጋገጥ አለበት።

5ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ይህንን ትምህርት በአብዛኛው የኢትዮጵያ ከተሞች በሚገኙ አብያተ ክርስቲያናት ሲሰጥ ያየኸው እንዴት ነው? ለ) ከዚህ ትምህርትና እንቅስቃሴ ለአብያተ ክርስቲያናት የወጡ መልካም ናቸው ብለህ የምታስባቸውን ነገሮች ዘርዝር። ሐ) የዚህ አዲስ እንቅስቃሴ ትምህርቶች በቤተ ክርስቲያን ያስከትላሉ የምትላቸው ስጋቶች ምን ምን ናቸው?

ጴጥሮስቲክ ወይም ካሪዝማቲክ ያልሆኑ አብያተ ክርስቲያናት «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» አንድ ሰው በክርስቶስ አምኖ በሚድኑበት ወቅት

ወዲያውኑ የሚፈጸምና አማኙን ወደ ክርስቶስ አካል የሚጨምር ድርጊት እንደሆነ ያስተምራሉ። ሰው በሚድንበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በልቡ ውስጥ መኖር መጀመሩና የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በአንድነት የሚከናወኑ ናቸው። ከዚህ ሌላ ካሪዝማቲክ ያልሆኑት በልሳናት የመናገርና ተአምራታዊ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሚና ላይ ልዩነት ያሳያሉ። አንዳንዶቹ እነዚህ ስጦታዎች ለመጀመሪያው መቶ ክፍለ ዘመን ብቻ የነበሩ፣ ሐዋርያት ሲሞቱና አዲስ ኪዳን ሲፈጸም ቀርተዋል ብለው ያምናሉ (1ኛ ቆሮ. 13፡8 ተመልከት)። ሌሎች ደግሞ እነዚህ ስጦታዎች ዛሬም ቢሆን ለክርስቲያኖች ይሠራሉ ይላሉ። ነገር ግን በልሳናት መናገር ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አንደኛው ብቻ ነው። በአዲስ ኪዳን ከተጠቀሱት ከሌሎች የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በተለየ ሁኔታ ለመንፈስ ቅዱስ ህልውና ማስረጃ አይሆንም። ካሪዝማቲክ ያልሆኑት ክፍሎች ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ይልቅ በገላ. 5፡22 ላይ በተጻፉት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ላይ ያተኩራሉ። ካሪዝማቲክ የሆኑ አብያተ ክርስቲያናት በመንፈስ ቅዱስ በማምለክ ላይ ሲያተኩሩ፣ ካሪዝማቲክ ያልሆኑት የእግዚአብሔርን ቃል በማወቅና በእርሱ በመኖር ላይ ያተኩራሉ። ካሪዝማቲክ ያልሆኑትን አብያተ ክርስቲያናት ለካሪዝማቲኮች የሚያስጨንቃቸው ነገር የትምህርታቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት አነስተኛ መሆን ነው።

ካሪዝማቲክ የሆኑትም ሆነ ያልሆኑት በታማኝነት እግዚአብሔርን ለማስደሰት እንደሚናፍቁ መንገዝብ አስፈላጊ ነው። አንዱ ከሌላው የሚያንስ ወይም የሚበልጥ መንፈሳዊ የመሆን ጉዳይ አይደለም። ይልቁኑ ጉዳዩ ሁለቱም ቡድኖች የተለያዩ የሥነ መለኮት አመለካከት፣ በተለየ መንገድ መጽሐፍ ቅዱስን መረዳት፣ በተለይ ደግሞ ሰው ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ለሚኖረው ኅብረት የተለየ አመለካከት አላቸው ማለት ነው። እውነታውን ከተመለከትን አንዱ ቡድን ሌላውን የሚያስተምረው በርካታ ነገር አለው። ሁለቱም ቡድኖች ሚዛናቸውን በመጠበቅ ትልቅ ችግሮች ውስጥ እንዳይወድቁ እርስ በርስ መጠባበቅ ይችላሉ። ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ልምዶቻቸውን መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያስተምረው ትምህርት ጋር ጎን ለጎን ለማስኪድ ይችሉ ዘንድ እምነቶቻቸውን በመጽሐፍ ቅዱስ መሠረት ላይ ለማድረግ ማተኮር አለባቸው። ካሪዝማቲክ ያልሆኑት ደግሞ ኢየሱስ ክርስቶስን ሕያው በሆነ መንገድ በመለማመድ እግዚአብሔርን በማምለክ ከተራ የሃይማኖት ሥርዓት እንዲድኑ በዚህ አቅጣጫ አትኩሮት ማድረግ አለባቸው።

6ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከእነዚህ ሁለት የሥነ መለኮት ትምህርት ቡድኖች የትኛው ውስጥ ትካተታለህ? ይህ የሆነው ለምን ይመስልሃል? ለ) ሁለቱም ቡድኖች በቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ እድገት ውስጥ ሚዛናዊ የሆነ ነገር እንዲኖር አስተዋጽኦ ሊያደርጉ የሚችሉበትን መንገድ በምን ሁኔታ ታየዋለህ?

ከካሪዝማቲክ ትምህርት ለቤተ ክርስቲያን የተረፉ መልካም ውጤቶች

የካሪዝማቲክ እንቅስቃሴ በኢትዮጵያ ላሉ የእምነት ክፍሎች በሙሉ የተጫወተው ሚና በመልካምነቱ እጅግ የሚበዛ እንደሆነ ጥርጥር ሊኖር

አይችሉም። ዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያን ካሪዝማቲክ ከሆኑት ክርስቲያኖች ላገኘችው ጥቅም የምስጋና ባለ ዕጻ ናት። በዓለም ዙሪያ ባሉ አብያተ ክርስቲያናት ያደረጉት በጎ ተጽእኖ ቀጥሎ ተዘርዝሮአል።

1. ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ጉቁ የሆነ ሕያው ግንኙነት እንድናደርግ አትኩሮታችንን አድሰውልናል። ለቤተ ክርስቲያንና ለባለሰብ ክርስቲያኖች አደገኛ ከሆኑ አዝማሚያዎች ዋናው በመንፈሳዊ ሕይወት እየቀዘቀዙ መሄድ ነው። በቅዝቃዜያችን እያደግን በሄድን ቁጥር የክርስትና ማዕከል የምናውቀውና የምናምነው ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት መሆኑን እንዘነጋለን። ትውፊታችንን፣ የቤተ ክርስቲያን ልምዶቻችን ወይም ኢኮኖሚያዊ እድገታችንን በመሳሰሉት ላይ እናተኩራለን። ከእነዚህ ነገሮች የትኞቹም በራሳቸው መጥፎ አይደሉም ነገር ግን የእምነታችን ማዕከል አይደሉም! የካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ኢየሱስን በሙሉ ልባችን እንዴት መውደድ እንዳለብንና ከኢየሱስ ጋር ባለን ጎብረት በየቀኑ እንዴት መመላለስ እንዳለብንና ጥሩ ምሳሌ ሆነውናል። በልባችንና በቤተ ክርስቲያናችን የኢየሱስ ህልውና እንዲሰማንና እንደ እንግዶች ሳይሆን እንደ እግዚአብሔር ወዳጆች መመላለስ እንዳለብን ያስተምሩናል።

2. የሕይወት ጉጽሕና በመፈለግ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች መልካም ምሳሌዎቻችን ናቸው። ብዙ ጊዜ ከክርስቲያኖች ብዙዎቻችን እግዚአብሔርን የኃጢአት ባሕርያችንን አሸንፈን እንድንኖር እንደሚያስችለን አንተማመንበትም። መንፈስ ቅዱስ እነዚህን የኃጢአት ልማዶቻችንን አሸንፈን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ኑሮ እንድንኖር ኃይል እንደሚሰጠን ከመተማመን ይልቅ ለባሕሪዎቻችን ምክንያት ሰጪዎች እንሆናለን። ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ግን መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ህልውናውን የሚያሳውቀው ኃይልን በመስጠት ነው ብለው ያስተምራሉ። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ስለሚኖር የእግዚአብሔር ኃይል በውስጣችን አለ ማለት ነው። ይህ ኃይል መኖሩ የሚረጋገጥበት አንድ መንገድ የኃጢአትን ኃይል በማሸነፋችን ነው። ይህ ኃይል ኃጢአትን ለማሸነፍ ብቻ ሳይሆን ለመመስከርና ለማምለክም ያግዘናል።

3. ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች በአምልኮአቸው ስሜታቸውን ለመግለጥ አይፈሩም። እግዚአብሔር የእእምሮ ብቻ ሳይሆን የስሜት ሰዎች አድርጎ እንደፈጠረን ያምናሉ። በአምልኮአቸው ወቅት ሳይነኩ ማለፍን አይፈልጉም። ለእግዚአብሔር ያላቸውን አምልኮ ለማነሣሣት ስሜቶችን እንደ መሣሪያ ይጠቀማል። ደስታቸውን በነፃነት ይገልጣሉ። ይህም የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን በምንም ዓይነት መንገድ እስከማንገልጽ ድረስ፣ ስሜቶቻችንን ይህ ነው በማይባል ቁጥጥር ሥር አምቀን ከምንይዝ ከብዙዎቻችን ሁኔታ የሚቃረን ነው።

4. ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ትኩረታችንን በጸሎት አስፈላጊነት ላይ እንድናደርግ አድርገዋል። ስለ ጸሎት ዓይነትና መልክ እጅግ አይገዳቸውም፤ ይልቁኑ ጸሎት የክርስትና እምብርት መሆኑን ይገነዘባሉ። ከእግዚአብሔር

ጋር ባብረት የምናደርግበት መንገድ ነው። የኃይል ምንጭ ነው። ለብዙዎች በልሳናት መናገር ይህን ያህል የመንፈስ ቅዱስ ህልውና ማረጋገጫ አይደለም። ይልቁኑ የአምልኮና የጸሎት ሕይወታቸውን ለማጠናከር መሣሪያ አድርገው ይጠቀሙበታል። ምስጋናቸውንና ለእግዚአብሔር ያላቸውን አምልኮ ለመግለጽ ከሁሉ የተሻለ መንገድ እንደሆነ ያምናሉ።

5. ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች አምልኮን አድሰውታል። አብያተ ክርስቲያናት ትርጉማቸውን ወዲያው የሚያጡ የአምልኮ ዘይቤዎችን በመፍጠር ሥርዓት አድርገው ይከተሉአቸዋል። በዚህም አምልኮ ከመድረቁ የተነሣ ሕይወትና ትርጉም ያጣል። እነርሱ ግን አዳዲስ፣ ሕይወት የሞላባቸውን ዝማሬዎች በማክል፣ በተለይ ስሜታቸውን ጨምሮ ሁለመናቸውን ለአምልኮ በመስጠት የእሑድ የአምልኮ ፕሮግራሞች መሆን እንደሚገባቸው አድርገው ከሥረ መሠረታቸው አድሰዋቸዋል። ስለ እግዚአብሔር በርካታ እውነቶችን በመማር አንኳር ፍሬ ነገሮችን ከማየት ይልቅ መሆን እንደሚገባው እሑድ ጠዋት የምንሰበሰብበት ዋና ዓላማ እግዚአብሔርን ለማመስገን መሆኑን በትክክል ይጠቀሙበታል።

6. እያንዳንዱ ክርስቲያን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሳተፍ ያለበት መሆኑን በማጉላት የአትኩሮት አቅጣጫችንን እንደገና እንድናስተካክል አድርገዋል። ብዙ አብያተ ክርስቲያናት የቤተ ክርስቲያንን ሥራ በሙሉ የመሥራት ኃላፊነት የሰባዚው፣ የወንጌላዊውና የመዘምራት ነው በሚል ወጥመድ ውስጥ ይወድቃሉ። እነርሱ ግን መንፈስ ቅዱስ ለእያንዳንዱ ክርስቲያን የሰጠው ስጦታ እንዳለ ስለሚያምኑ ይህን ስጦታውን በንቃት ተግባራዊ ለማድረግ እያንዳንዱ ክርስቲያን በአገልግሎት መሳተፍ እንዳለበት አጥብቀው ያስተምራሉ።

7. ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች በመስጠት ቸርነትን አጎልብተዋል። ብዙ ባሕላዊ ክርስቲያኖች ለእግዚአብሔር ለመስጠት የሚያቅማሙ ሲሆኑ ቢሰጡም እንኳ ለሥርዓት ያህል እጅግ ከፍተኛ በሆነ ጥንቃቄ በማስላት የገቢያቸውን አንድ አሥረኛ (አሥራት) በማቅረብ ብቻ ነው። ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ግን ታላቅ ደስታቸውንና ምስጋናቸውን ለመግለጽ በጸጋ በትልቅ ቸርነት ይሰጣሉ።

8. ስለ ሰይጣንና አጋንንት ህልውና እውነታና ከእነርሱም ጋር ስለምናደርገው መንፈሳዊ ጦርነት አብያተ ክርስቲያናት በንቃት እንድንገነዘብ የካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ረድተውናል። እነዚህን ኃይላት ለማሸነፍ በሚችለው በክርስቶስ ኃይል ላይ አትኩሮት ያደርጋሉ።

9. ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ሁሉም የእምነት ክፍሎች መንፈስ ቅዱስ ማን እንደ ሆነና በክርስቲያን ሕይወት ላይ እንዴት ተጽዕኖ እንደሚያደርግ እንዲመረምሩ አስገድደዋል። የካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስን ጉዳይ በአትኩሮት እንድንመለከት በሕይወታችንና በአገልግሎታችን የሚሠራውን ሥራ እንደንመረምር እስኪነግሩን ድረስ ብዙ ክርስቲያኖች ይህ የሥላሴ አካል በሕይወታችን ላይ ስላለው ሚና ግድ አልነበረንም። ሆኖም ግን በትምህርታቸው ምክንያት ሁላችንም «መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈስ

ቅዱስ ምን ይላል? ሕይወት የሞላበትና ኃይል ያለው እምነት ይገሮ ለመኖር የመንፈስ ቅዱስን ህልውና በምን ላረጋግጥ እችላለሁ?» የሚሉ ጥያቄዎች ለመጠየቅ ተገደድን።

7ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እነዚህ ዘጠኝ ነገሮች እንዴት የአንተ ሕይወትና የቤተ ክርስቲያን ህልውና አካል እንደሆኑ ግለጥ።

በካሪዝማቲክ የሥነ መለኮት ትምህርት የሚገኙ ሚዛናዊ ያልሆኑ ነገሮች

ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች በክርስቶስ ወንድሞቹና እህቶቹ ናቸው። አንድ ቀን በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት አብረን ኢየሱስን እናመልካለን። ነገር ግን «እውነትን በፍቅር...» (ኤፌ. 4:15) እንድንይዝ ስለተነገረን በፍቅር መንፈስ የካሪዝማቲክ ሥነ መለኮት ትምህርት በሚከተሉ ሰዎች ላይ ያለኝን አሳሳቢ ነገር እገልጻለሁ። ሕይወታችን መጽሐፍ ቅዱስ ለሚያስተምራቸው ትምህርቶች የተገዛ እንዲሆን ሁላችንም ለእውነት ሊገደን እንደሚገባ አምናለሁ። በአሁኑ ጊዜ በየቤተ ክርስቲያናችን የምናያቸው ልምዶች የመጡት እውነትን ለማወቅና በእውነት ለመኖር ከመነጫ ፍላጎት ሳይሆን በሌሎች አደገኛ ምክንያቶች ነው። አብዛኛው ስጋቴ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች በሚያስተምሩት ነገር ሳይሆን ምንም ዓይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት በሌላቸው በየቤተ ክርስቲያኑ ተዘውትረው በሚታዩ ሚዛን-የለሽ ልምዶች ላይ ነው። አንድ በሙላት የተገነዘብኩት ጉዳይ ሁሉም ቤተ ክርስቲያኖች በአንድ ወይም በሌላ መንገድ ሚዛን ያሉ መሆናቸውን ነው። አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናት ላይ ብቻ ስለሚያተኩሩ ሕይወት ያለው አምልኮ ስለማቅረብ ደንታ አይሰጣቸውም። በእርግጥ ቀጥሎ የሚጠቀሱት አንዳንዶቹ ነገሮች አጠቃላይ አሳቦች ስለሆኑ ለሁሉም ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች የሚሠሩ ናቸው ማለት አይደለም። ሆኖም ግን አጠቃላይ አሳቦች የአንድን ሥነ መለኮት ትምህርት መሠረታዊ ባሕርይ ለመረዳት ይጠቅሙናል። በኢትዮጵያ ውስጥ አክራሪ ጫፎች እየተከሰቱ ባሉበት በአሁኑ ጊዜ እራሳቸውን ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ብለው የሚጠሩትም ሆኑ ካሪዝማቲክ ያልሆኑት በእምነታቸው በተግባራቸው ሚዛናዊ መሆን አለባቸው። ቀጥሎ በአንዳንድ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች አብያተ ክርስቲያናት ይታያሉ ብዬ የማምነውን ደካማ ጎኖች እዘረዝራለሁ።

1. ካሪዝማቲክ የሆኑም ሆኑ ያልሆኑት ክርስቲያኖች መንፈሳዊ ትዕቢት በማሳየት አዝማሚያ ላይ ናቸው። ካሪዝማቲክ ያልሆኑት አመለካከታቸው እጅግ ትክክልና መጽሐፍ ቅዱሳዊ እንደሆነ በመናገር ትምክህታቸውን ይገልጣሉ። ነገር ግን ካሪዝማቲክ የሆኑት ክርስቲያኖች ደግሞ የተለየ አዝማሚያ የሚያሳዩ ይመስላል። ይኸውም መንፈሳዊ ለመሆንና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለመመላለስ ካላቸው ፍላጎት የተነሣ እነርሱ በሚያደርጉት ዓይነት መንገድ መንፈሳዊ አካሄዳቸውን ለመግለጽ የማይኹትን በንቀት ማየት ነው። በልሳናት የማይናገሩትን፣ በቤተ ክርስቲያን አምልኮ ጊዜ በማጠቃለያ በእልልታ የማይሳተፉትን በሚጸልዩበት ጊዜ እጆቻቸውን በማንሣት «ሃሌሉያ» እያሉ የማይጮኹትን መንፈስ ቅዱስ የላቸውም

በማለት ይንቋቸዋል። በመካከላቸው ያለውን ልዩነት ከመቀበል ይልቅ ክርስትናን እነርሱ በሚገልጡበት መንገድ እንዲቀበሉ ካሪዝማቲክ የሆኑት ካሪዝማቲክ ባልሆኑት ላይ ከፍተኛ ግፊት ያደርጋሉ። ይህ ዝንባሌ ብዙውን ጊዜ እያንዳንዱ ክርስቲያን መንፈሳዊ ሆኖ ለማየት እንፈልጋለን በሚል ቋንቋ የተለበጠ ቢሆንም፤ እንኳ እውነቱ ግን፤ ሌሎች መንፈሳዊ እንዳልሆኑ እነርሱ ግን ምን ያህል መንፈሳዊ እንደሆኑ ለማየት የሚደረግ ጥረት የመንፈሳዊ ትዕቢት ምልክት ነው። ኢየሱስ ስለዚህ ዝንባሌ ጠንካራ ማስጠንቀቂያ ሲሰጥ «አትፍረዱ...ይፈረድባችኋል» ብሏል (ማቴ. 7:1-2)። በአንድ ሰው ልብ ውስጥ በእርግጥ ምን እየሆነ እንዳለ ደግሞ መንፈሳዊ መሆኑን ያለመሆኑን ለማወቅ ስለማንችል በራሳችን የመንፈሳዊነት መመዘኛ በሌሎች ላይ እንዳንፈርድ መጠንቀቅ አለብን።

2. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚታዩ አንዳንድ ስሜታዊ የሆኑ የአምልኮ ልምዶች እውነተኛ የእምነት ወይም የአምልኮ መግለጫ ሳይሆኑ ሌሎችን የመቅዳትና በሌሎች ፊት መንፈሳዊ ሆኖ የመታየት ዘይቤዎች ናቸው። እግዚአብሔርን በማምለክ ላይ ከማተኮርና ለእኛ ጤናማ በሚመስለን መንገድ አምልኮአችንን ከመግለጽ ይልቅ ትኩረታችን የሚጎላው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ሌሎች ሰዎች ስለ እኛ ምን ያስባሉ በሚለው ላይ ነው። አንድ ሰው «ሃሌሉያ» ብሎ ከጮኸ የሚቀጥለው ሰው የበለጠ መጮህ አለበት። እንዲት ሴት እጇን ካነሣች ሌላኛዋ ደግሞ መንፈሳዊ ሆኖ ለመታየት ከመጀመሪያይቱ ሴት ቀድታ ይህንኑ ማድረግ አለባት። አንዱ የመዘምራን ጓድ መዝሙሩን በማሸብሸብና በስግደት ካሳረገ የሚቀጥለውም መንፈሳዊ ለመምሰል ይህንኑ ማድረግ እንዳለበት ያስባል። ኢየሱስ ይህንን «ግብዝነት» ብሎ የጠራው ሲሆን ምናልባትም ሃይማኖተኛ የሆኑ ሰዎችን ከከሰሰባቸው ኃጢአቶች ይህ ዋነኛው ነበር (ማቴ. 6:1-18)። አንዳንድ ጊዜ ካሪዝማቲክ ያልሆኑ ክርስቲያኖች አምልኮ ካሪዝማቲኮች በሚያደርጉት መንገድ ካልተፈጸመ በቀር መንፈሳዊ መስሎ አይታያቸውም።

3. የልባቸውን ስሜት ስለሚጠብቁ አምልኮአቸው በአመዛኙ ከልብ መላት ከሚፈስስ ትክክለኛ ስሜት የመነጨ አይደለም። ይልቁኑ በልዩ ዘዴዎች የሚቀሰቀስ ነው። አእምሮ መሥራት እስኪሳነውና ስሜት ብቻ እስኪጠዝ ድረስ መዝሙሮች በድግግሞሽ ይዘመራሉ። ማምለክ የምንችለው ስለምንዘምረው መዝሙር አእምሮአችን በንቃት በሚሠራበትና በቃሉ ትርጉም ሐሜትን በምናደርግበት ሁኔታ እንደሆነ አምናለሁ። ሰባኪዎች የሕዝብን ስሜት ለማነሣሣት ያሉትን ዘዴዎች በሙሉ ይጠቀማሉ። ከእነዚህም ጥቂቶቹ ሃሌሉያ ማስጮኸ፣ ለቅሶና ታላላቅ ስሜት ቀስቃሽ ድርጊቶች ናቸው። ይህ ነገር ዘላቂ የሆነ ውጤት ስለማምጣቱ እጠራጠራለሁ። ምክንያቱም ስሜቱ ሲጠፋ እግዚአብሔር የሚፈልገውን ነገር ለማድረግ ያለው መነሣሣት አብሮ ይጠፋል። አእምሮአቸውና ስለ እግዚአብሔር ያላቸው እውቀት የሚረጋጋ ሊሆን ሲገባው ስሜታቸው ካልተጋጋለ ኃጢአትን እንዳደረጉ ወይም ሰይጣን እንዳደናቀፋቸው ያስባሉ። ብዙዎችም እምነታቸውን ይተዋሉ። አንድ ሰው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ካልተመሠረተ ስሜቱ የሚያዛልቀው ከእምነት እስከሚወድቅ ድረስ ብቻ

ነው። በሮሜ 8:5-8 ጳውሎስ በመንፈስ ፈቃድ የሚኖሩ በመንፈስ ፍላጎት ላይ አእምሮአቸውን እንደሚያደርጉ ይናገራል። አእምሮአችን በመንፈስ ቁጥጥር ሥር መዋል አለበት።

4. ብዙ የካሪዝማቲክ አማኞች በመካከላቸው የመንፈስ ቅዱስ ህልውና የመኖሩን መጠን ሊያዩት በሚፈልጉት ተአምራት መጠን ይለኩታል። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ በተአምራት ላይ ተአምራትን እየጨመረ ብዙ ተአምራት እንዲሠራ ይፈልጋሉ። የፈውስ አገልግሎት ስብሰባዎችን በማዘጋጀት በዚያ ስብሰባ የተገኙትን ሁሉ ተፈውሳችኋል ይላሉ። አስደናቂ ነገር በመካከላቸው ሲፈጸም የማየት ጉጉታቸው እንደ አደንዛዥ ዕፅ ሱስ ይሆንባቸዋል። ከቀላል በሽታ ሰዎች ሲፈወሱ ባለፈው ባዩት ነገር ደስ ብሎአቸው ከሆነ በዚህ ዓመት ደግሞ ሽባ የሆኑ ሰዎች እንዲፈወሱ ይፈልጋሉ። በየዓመቱ አዲስና ልዩ የሆነ ነገር ለማየት ያላቸው ፍላጎት ይጨምራል። እናም ብዙ ክርስቲያኖች ታላላቅና የበለጠ አስደናቂ የሆነ ተአምራት ይጠብቃሉ። የሚጠበቀው ተአምራት እንደታሰበው ካልተፈጸመ ችግሩ የሰውዬው እምነት ማጣት ወይም የኃጢአት መኖር ነው በማለት ይደመድማሉ። እግዚአብሔር ተአምራትን እነርሱ በሚያዙት መንገድ እንዲሠራ ይፈልጋሉ። መሪዎችን ከሌላው መሪ የበለጠና የላቀ ተአምራት እያደረጉ እንደሆነ በመናገር ሌሎችን መሪዎች ለማጣጣል ይሞክራሉ። የሚያሳዝነው ነገር አንዳንዶቹ ተአምራት ለመሥራት ኃይል እንዳላቸው ለሕዝቡ ለማሳየት ማታለያ ዘዴን ሁሉ መጠቀማቸው ነው።

5. ስለ አጋንንት ህልውና ከሚገባው በላይ ትኩረት ይሰጣሉ። ከቤተ ክርስቲያን አጋንንትን ያስወጣሉ። ራሳቸው ያመጡአቸው ሁሉ እንኳ የአጋንንት ስሕተት እንደሆኑ በመቁጠር እንዲወገዱ ያዛሉ። ሰይጣን ወደ ገሃነም እንዲጣል ክርስቲያኖች ሲጸልዩ ሰዎቹ አለሁ። ሥልጣን ሁሉ የእርሱ የሆነ ኢየሱስ እንኳ እንደዚህ አልጸለየም። ሰይጣን ወደ ገሃነም የሚጣለው በመጨረሻው ዘመን ብቻ ነው። እግዚአብሔር የሰይጣንን ተግባር እንዲቋቋምልን መጸለይ ብንችልም እርሱንም ሆነ ሌሎች አጋንንትን ወደ ገሃነም የመጣል ሥልጣን የለንም። ያዕቆብ እንኳ ለኃጢአት ሁሉ ተጠያቂው ሰይጣን ነው አላለም! በራሳችን ከፍ ምኞትና ፍላጎት የተነሣ ኃጢአት እንደምንሠራ አስተምሮአል (ያዕ. 4:1-3)።

6. ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል ቸል የሚሉና ለትክክለኛ አተረጓጎም እምብዛም የማይቆረቆሩ ናቸው። እውነትን ለማወቅና በእውነት ለመኖር ያላቸው ፍላጎት አነስተኛ ነው። የሚማሩት የሚያምኑትና የሚያደርጉት ነገር ሁሉ ግልጽ ከሆነው የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ጋር ይጣጣም እንደሆነ ለማረጋገጥ መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት አይፈልጉም። መንፈስ ቅዱስ ያስተምረናል በሚል ፈላጊቸው ብዙዎች መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት አይገቡም። መንፈስ ቅዱስ ከሚሰጣቸው አንዱ የማስተማር ስጦታ እንደሆነ ይዘነጋሉ። ነገሮችን ሁሉ ይጻፉበት ዘንድ መጽሐፍ ቅዱስን እንደ ዋነኛ መለኪያ ካልተጠቀሙ በስተቀር እውነት የሆነውን ካልሆነው ለመለየት አንዳችም መንገድ አይኖራቸውም። እንዲህ ከሆነ ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ማንኛውንም ነገር ማድረግ የተፈቀደ ነው ማለት ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ከሆነ

ልንጠቀምበት፤ ልናጠናው ደግሞም እውነቶች በሙሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ሊመዘኑ ይገባል። ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ዘንድ «መገለጥ» አገኘን ይላሉ። የተቀበሉት መገለጥ ግን በእግዚአብሔር ቃል ሲመዘን የማይሰማ ሆኖ ይገኛል። ይህ ለእነርሱ ግድ አይሰጣቸውም። ምክንያቱም የእነርሱ መገለጥ ከተጻፈው ከእግዚአብሔር ቃል ጋር አንድ ነው ብለው ስለሚያምኑ ነው። ይህ ማለት ክርስቲያን እውነቱ ምን እንደሆነና ሐሰቱ የቱ እንደሆነ የሚመዝንበት ምንም መንገድ የለውም ማለት ነው። እንደታዘዝነው መናፍስትን መመርመር አንችልም (1ኛ ዮሐ. 4:1)፤ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ፤ ይህ ዝንባሌ እየተለወጠ እንደሆነ አምናለሁ። የእግዚአብሔርን ቃል የሚያጠኑ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ቁጥር እየጨመረ ነው። በመሆኑም ከዚህ ቀደም ከነበራቸው አቋማቸው እየተላላለሱ ነው።

8ኛ ጥያቄ፡- የካሪዝማቲክ ሥነ መለኮት ትምህርትን የሚያስተጋቡ የአንዳንድ ሰዎችን ዝንባሌ እና ሚዛን-አልባነት እንዴት ታቀርባለህ?

ይህ አባባል እጅግ አጠቃላይ እንደሆነና አጠቃላይ የሆኑ ነገሮች በሚነጋገሩበት ጊዜ ደግሞ ስሕተቶች የማይመለከቱባቸው ብዙዎች እንዳሉ እንዘባለሁ። እነዚህ ዝንባሌዎች በአንዳንድ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ብቻ የተያዙ ናቸው። ስለዚህ አንዳንዶች ብቻ ሚዛናዊ ያልሆኑበትን ነገር በሁሉም ላይ እንዳንጭን መጠንቀቅ አለብን። እነዚህ ሚዛናዊ ያልሆኑ ነገሮች ዝንባሌዎች ናቸው። ካልታረሙ በስተቀር ለቤተ ክርስቲያን አደገኛ ናቸው።

ይህን ሁሉ ካልኩ በኋላ ለሁላችንም ማሳሰቢያ የሚሆን ነገር በመናገር አጠቃልላለሁ። ሁላችንም ብንሆን ከየትኛውም የእምነት ክፍል ብንመጣ ስሕተቶች አሉብን። በአንድ ወይም በሌላ መንገድ ሁላችንም ሚዛናዊ ያልሆንበት ጉዳይ አለን። በየትኛው ጫፍ ይሁን ማክረር አደገኛ ነገር ነው። ያለ ስሕተት የሆነ የእምነት ክፍልም ሆነ ሰው የለም። ከሁሉም በላይ በክርስቶስ ወንድሞችና እህቶች መሆናችንን እናስብ። አባባሌ በልዩነቶቻችንም ውስጥ ፍቅርና መከባበር ደግሞም መቀባበል ይኑር ነው። እርስ በርስ እንከባበር። ኢየሱስ ክርስቶስን የእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በተገለጠው መንገድ ወደ ማምለክ፤ መሠረታዊ ጉዳይ እንመለስ። እርሱን እናከብራለን፤ እናመልከው። ይህንን ስናደርግ ጥቃቅን ልዩነቶቻችንን ይወገዳሉ።

9ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ካሪዝማቲክ የሆኑም ሆኑ ያልሆኑ ክርስቲያኖች በጋራ የሚያምኑባቸውን የሥነ መለኮት ትምህርቶች ዘርዝር። ለ) እነዚህ መሠረታዊ የክርስትና እምነት ትምህርቶች ከማንሰማማባቸው ልዩነቶች በቁጥር እጅግ የሚበልጡት እንዴት ነው? ሐ) ሳንጋጭ በአንድነት ሆነን ለመሥራት ስላለን ብቃት እነዚህ እውነቶች ምን ያስተምሩናል?

ሁለተኛ ቀን፡-

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና የመንፈስ ቅዱስ መላት (ክፍል አንድ)

(ማስታወሻ፡- ለሚቀጥሉት በርካታ ትምህርቶች የሚሆኑት መረጃዎች በአብዛኛው የተገኙት የኤስ. አይ. ኤም ሚሲዮናዊና የኢቫንጅሊካል ሥነ መለኮት ኮሌጅ ዳይሬክተር ከሆነው ከስቲቭ ስትራውስ የክፍል መግሪያ ማስታወሻ ሲሆን የተጠቀሙት ባቸውም በእርሱ ፈቃድ ነው።)

አዲስ ኪዳን ስለ ሁለቱ አገልግሎቶች ማለትም ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና ስለ መንፈስ ቅዱስ መላት የሚያስተምረውን ትምህርት ግልጽ ለማድረግ በሁሉም የአዲስ ኪዳን ክፍሎች ውስጥ የሚገኙ ትምህርቶችን ማየት አለብን። በመጀመሪያ አዲስ ኪዳን በአጠቃላይ የሚያስተምረውን በመመልከት እንጀምርና ቀጥሎ ለጴጥሮችና ለሥነ መለኮት ትምህርት ምንጭ በሆነው በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ላይ እናተኩራለን።

10ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት። የሐዋ. 2:42። 5:24፤ 1ኛ ጢ.ዋ. 4:13፤ 2ኛ ጢ.ዋ. 3:16። መጽሐፍ ቅዱስ ለምናምነውም ሆነ ለምናስተምረው ትምህርት ማዕከላዊ መሆን እንዳለበት እነዚህ ጥቅሶች እያንዳንዳቸው ምን ያስተምሩናል?

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በተለይም በፍጥነት በምታድግ ቤተ ክርስቲያን እጅግ አደገኛ ከሆኑ ነገሮች አንዱ ብዙ ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ቃል ጥልቅ መሠረት የሌላቸው መሆኑ ነው። እምነታቸውና ተግባራቸው የሚመነጨው ከእግዚአብሔር ቃል አይደለም። ነገር ግን ከባሕላቸው፣ ከቤተ ክርስቲያን ወግና ልምድ ወይም በቪዲዮ ከተመለከቱትና በቴፕሪኮርደር ከሰሙት ነው።

11ኛ ጥያቄ፡- ይህ ነገር በቤተ ክርስቲያን ሲፈጸም እንዴት እንዳየህ ግለጽ።

ይህ በጣም አደገኛ የሆነው ለምንድን ነው? በአዲስ ኪዳን በተደጋጋሚ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሐሰተኛ አስተማሪዎችና ሐሰተኛ ትምህርት እንደሚኖር ተነግሮናል (ለምሳሌ፡- የሐዋ. 20:29-31)። የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት አብዛኛዎቹ የተጻፉት የተሳሳቱ አሳቦችንና የተሳሳቱ ትምህርቶችን ለመዋጋት ነው። ለምሳሌ- የገላትያ መጽሐፍ የተጻፈው የአይሁድ ሕጎችን በአሕዛብ ክርስቲያኖች ላይ ለመጫን የጣሩትን ለመዋጋት ነበር። 1ኛ ቆሮንቶስ የተጻፈው ክርስቲያኖችን በልሳናት ከመናገር ጋር የተያያዘውን ሐሰተኛ አካሄድ ጨምሮ የተለያዩ ኃጢአቶቻቸውን፣ የተሳሳቱ ትምህርቶቻቸውንና ልምዶቻቸውን እንዲያስተካክሉ ለማቅናት ነበር። ጸሐፊዎቹ ስተው የሄዱትን ክርስቲያኖች ይመለሱና ይስተካክሉ ዘንድ ቸርነት የሞላበት ተግሳጽ የሰጡ ቢሆኑም፣ በግልጽና በድፍረት ለእውነት ቆመዋል። እውነትን ለፍቅር ብለው ለመለወጥ ፈቃደኛ አልነበሩም። (ፍቅርን ያጎድላላል ብለው እውነትን ከመናገር ዝም አላሉም።) ስምምነት ከመጣ በማለት ዛሬ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማይመስል ነገርን ቢጠየቁ በዘመናችን የመጽሐፍ ቅዱሳቸውን ትምህርት እንደሚያቃልሉ እንደ ብዙዎች አይደለም።

የወንጌልን እውነት ከመጠበቅ ይልቅ ከሌላው ክርስቲያን ጋር ወይም ከሌላው ቤተ ክርስቲያን ጋር ሰላምን መጠበቅ ይመርጣሉ። የቅናት መንፈስና ሌላውን ክርስቲያን በንግግር ማጥቃት ትክክል አይደለም። እውነትን ለማወቅና ትምህርቶችን ሁሉ በእግዚአብሔር ቃል እውነት መርምሮ መፈረጅ ግን እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀው ነገር ነው። የቤርያ ክርስቲያኖች የተመሰገኑት ማናቸውንም አዲስ ትምህርት ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚስማሙ መሆናቸውን ሳያረጋግጡ ለመቀበል ፈቃደኞች ስላልነበሩ ነው (የሐዋ. 17:11)። ማንኛውም ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ቃል በተለየ መንገድ በመረዳቱ ከእኔ ጋር ባይስማማ ግድ የለኝም። በኢትዮጵያ ላለች ቤተ ክርስቲያን ችግሯ የሚመነጩ መጽሐፍ ቅዱስን ለእምነታቸው ዋና መለኪያ ለማድረግ፣ እና ሌሎች ደግሞ አዳዲስ እምነቶችን ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት አኳያ እንዲመረምሩ ከማይፈቅዱ ሰዎች ነው። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ሲመክረው «የእውነትን ቃል በቅንነት የሚናገር የማያሳፍር ሠራተኛ እንዲሆን ይነግረዋል (2ኛ ጢሞ. 2:15)። ይህን በአእምሮአችን አድርገን የሚቀጥሉትን ሦስት ቀናት ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ምን እንደሚያስተምር ለማወቅ መጽሐፍ ቅዱስን እናጠናለን።

12ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አሳባቸው ወይም ልምምዶቻቸው በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን እንዲመረመር የማይፈልጉ ሰዎችን በምሳሌነት ጥቀስ። ለ) ይህ አደገኛ የሚሆነው ለምንድን ነው? ሐ) ለእምነቶችና ለልምምዶች የእግዚአብሔር ቃል መመዘኛ የማይሆን ከሆነ ሌሎች ምን መመዘኛዎች ይኖራሉ? ሐ) እነዚህ መመዘኛዎች ምን ያህል አስተማማኝ ናቸው?

የእኔ አመለካከት እምነታችሁ ላይ የሚያደርገውን ተጽእኖ ለመገደብ ስለ እነዚህ ሁለት የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች የሚናገሩ የአዲስ ኪዳን ዋና ዋና ክፍሎችን በጥንቃቄ በመመልከት ትጀምሩና አዲስ ኪዳን ስለ እነዚህ ጉዳዮች ምን እንደሚያስተምር ለራሳችሁ ለመወሰን ትሞክራላችሁ።

1. የመንፈስ ቅዱስ በሰው ልብ ማደር

13ኛ ጥያቄ፡- መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ስለመኖሩ የሚናገሩትን የሚከተሉትን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች አንብብ። ዮሐ. 7:37-39፤ ሮሜ. 8:9፤ 1ኛ ቆሮ. 6:19፤ ቲቶ 3:5-6። በእነዚህ ጥቅሶች በእያንዳንዳቸው፡- 1) መንፈስ ቅዱስ ላላቸው ሁሉ ሊሰጣቸው ቃል የተገባላቸውን በረከቶች ዘርዘር። 2) ከእነዚህ ጥቅሶች መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠው ለጥቂት ክርስቲያኖች ወይም ለሁሉም ስለመሆኑ ምን ማስረጃ አለ? 3) እነዚህ ጥቅሶች መንፈስ ቅዱስ ስለሌለው ሰው በግልጽ የሚናገሩት አሊያም የሚጠቁሙት ነገር ምንድን ነው? 4) መዝገበ ቃላት በቤትህ ካለ ስለ መንፈስ ቅዱስ በሰው ልብ ውስጥ የማደር አገልግሎት ምን እንደሚል በአጭሩ አቅርብ።

2. የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት

14ኛ ጥያቄ፡- በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ስለሚሆነው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የተጻፉትን የሚከተሉትን ጥቅሶች አንብብ። ማቴ. 3:11፤ የሐዋ. 1:5፤ 2:1-4፤ 16-21፤ 33፤ 38-39፤ 11:15-17፤ 1ኛ ቆሮ. 12:13። ሀ) ለእነዚህ ጥቅሶች በሙሉ የሚከተሉትን ጥያቄዎች መልስ። 1) እነዚህ ጥቅሶች ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ምን ይላሉ? 2) እነዚህ ጥቅሶች የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት መቼ እንደሚሆን ይናገራሉ? ሰው በሚድንበት ጊዜ ወይስ ከዳነ በኋላ? 3) በመንፈስ ቅዱስ የሚጠመቁ ክርስቲያኖች ሁሉ ናቸው ወይም አንዳንድ ክርስቲያኖች ብቻ? 4) የግሡን ጊዜ ልብ በል። ቃሉ የሚያመለክተው የወደፊትን፣ ያለፈን ወይስ ሁልጊዜ ተደጋግሞ የሚፈጸም ድርጊት ነው? 5) የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ልናደርገው የታዘዝነው ነገር ነው ወይስ እንደ ሰጦታ የተደረገልን ነገር ነው? ለ. አዲስ ኪዳን ስለ ክርስቲያን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ያለውን አመለካከት በአጭሩ ጻፍ። 1) የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ዓላማ ምንድን ነው? 2) ጥምቀቱ የሚካሄደው መቼ ነው? 3) የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት የሚቀበል ማን ነው? 4) የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን የምንቀበለው እንዴት ነው? 5) የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የሚረጋገጠው በምንድን ነው? የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ማረጋገጫ ይህ ብቻ ነው? አስረዳ። 6) የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ካለህ ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አገልግሎት ምን እንደሚል በአጭሩ ጻፍ።

3. የመንፈስ ቅዱስ ሙላት

15ኛ ጥያቄ፡- መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያን ሕይወት ስላለው የሙላት አገልግሎት የሚናገሩትን የሚከተሉትን ጥቅሶች አንብብ። የሐዋ. 2:11፤ 4:8+31፤ 9:17፤ 13:8-11፤ ኤፌ. 5:8። ሀ) ለእያንዳንዱ ጥቅስ የሚከተሉትን ጥያቄዎች መልስ። 1) ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት እነዚህ ጥቅሶች ምን ይላሉ? 2) እነዚህ ጥቅሶች መንፈስ ቅዱስ የምንሞላው መቼ ነው ይላሉ? ሰው በሚድንበት ወቅት ወይስ ከዳነ በኋላ? 3) በመንፈስ ቅዱስ የሚሞሉ አንዳንድ ክርስቲያኖች ናቸው ወይስ ሁሉም? 4) የመንፈስ ቅዱስ ሙላት አገልግሎት በክርስቲያን ሕይወት እንዴት ለመወረሻ ጊዜ ብቻ የሚፈጸም ወይስ በተደጋጋሚ የሚሆን ነው? ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ብቸኛ የሚናገረውን የግሥ ጊዜ ስታጤን፣ የሚያመለክተው የወደፊት፣ ያለፈ ወይስ ተደጋጋሚ ድርጊትን ነው? 6) በመንፈስ ቅዱስ እንድንሞላ ታዘናል ወይስ እንዲሁ የሚደረግልን ነገር ነው?

ለ. አዲስ ኪዳን ክርስቲያን የመንፈስ ቅዱስ ሙላትን ስለሚያገኝበት ሁኔታ በሚያስተምረው ትምህርት ላይ ያለህን አመለካከት አጠር አድርገህ ጻፍ። 1) የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ዓላማ ምንድን ነው? 2) ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስን የሚሞላው መቼ ነው? 3) የመንፈስ ቅዱስ ሙላትን ማን ይቀበላል? 4) ሰዎች የመንፈስ ቅዱስ ሙላትን የሚቀበሉት እንዴት ነው? 5) የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የሚረጋገጠው እንዴት ነው? ይህ የመንፈስ ቅዱስ

ሙላት ማረጋገጫ ነውን? 6) የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት በቤትህ ካለ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት አንብብና የተረዳሽውን አሳጥረህ ጻፍ።

16ኛ ጥያቄ፡- የመንፈስ ቅዱስን በሰው ልብ ማደር፤ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትንና የመንፈስ ቅዱስ ሙላትን አወዳድር። ሀ) ተመሳሳይ የሆኑት እንዴት ነው? ለ) የሚለያዩት እንዴት ነው? ሐ) በእያንዳንዳቸው መካከል ያለውን ልዩነት በአንድ ዐረፍተ ነገር አጠቃለህ ጻፍ።

ቃላት ልዩ ነገሮች ናቸው። ዘወትር የምንጠቀምባቸው ሲሆኑ ያሉንን አሳቦች ለሌሎች ለማካፈል የምንጠቀምባቸው ዋነኛ መንገድ ናቸው። ሆኖም ግን ቃላት ጠቃሚ የሚሆኑት በምንጠቀምባቸው ጊዜ በትርጉማቸው የምንሰማማ ከሆነ ነው። የሚናገሩት ነገር ለሌሎች ሰዎች የሚገባቸው እየመሰላቸው ብዙ ጊዜ አንድ ቃልን ይጠቀማሉ። ነገር ግን ሌሎች ሰዎች ስለ ቃሉ ያላቸው መረዳት ሙሉ በሙሉ የተለየ ስለሆነ ወደ አድማጮቹ የሚደርሰው ተናጋሪዎች ሊሉት የሚፈልጉት ነገር አይደለም። ስለዚህ አንድን ነገር በግልጽ ለማስረዳት ከፈለግን የሚሰሙን ሁሉ የምንጠቀምበትን ቃል ባሰብነው መንገድ መረዳታቸውን ማረጋገጥ አለብን።

ብዙ ክርስቲያኖች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሰላሉ እውነቶች ሲከራከሩ የሚከራከሩበት ዋና ምክንያት ለአንድ ቃል የተለያየ ትርጉም በመስጠታቸው ነው። ለምሳሌ «የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት» የሚለውን ቃል ውሰዱ። ካሪዝማቲክ የሆኑ ክርስቲያኖች የሚሰጡት ትርጉምና ካሪዝማቲክ ያልሆኑት ክርስቲያኖች የሚሰጡት ትርጉም ይለያያል። ካሪዝማቲክ የሆኑ ክርስቲያኖች «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» ብለው የሚጠሩት ልምምድ ካሪዝማቲክ ባልሆኑ መካከል «የመንፈስ ቅዱስ ሙላት» የሚባለው ነው።

ስለ አንድ ነገር እየተሰማማን የተለያዩ ቃላት በመጠቀማችን ብቻ ከመከራከር ይልቅ በእርግጥ አሳባችን የተለያየ መሆኑን ማረጋገጥ አለብን። ይህንን ለማድረግ አንዳንድ ቃሎችን ወይም ሐረጎችን ስንጠቀም የምንለውን ነገር ስለ መረዳታችን እርግጠኞች መሆን አለብን።

17ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በሁለት ሁኔታዎች ውስጥ የተለያዩ ትርጉሞች ስለሚኖሩት ቃል ግለጽ። ለ) ለአንተ አንድ ዓይነት መረዳት፤ ለሌላው ደግሞ የተለየ ግንዛቤ መስጠቱን ስለምታስታውሰው የሆነ ሰው ስለተናገረው ቃል ሁኔታ ግለጽ።

ማብራራት የሚገባን፤ በአዲስ ኪዳን ውስጥ በሁሉም ስፍራ የሚገኙ ሦስት ሐረጎች ወይም አሳቦች አሉ። የመጀመሪያው «የመንፈስ ቅዱስ በሰው ልብ ውስጥ ማደር»፤ ሁለተኛው «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» ሲሆን፤ ሦስተኛው ደግሞ «የመንፈስ ቅዱስ ሙላት» ነው። እነዚህን ሐረጎች በአዲስ ኪዳን ውስጥ በሙሉ በመከታተል አዲስ ኪዳን ስለ እነርሱ ምን እንደሚያስተምር እንመለከታለን።

1. የመንፈስ ቅዱስ በሰው ልብ ውስጥ ማደር

የመንፈስ ቅዱስ በሰው ልብ ውስጥ ማደር መንፈስ ቅዱስ በእያንዳንዱ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ የመኖሩን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት የሚገልጥ ነው። አብዛኛዎቹ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖችና ካሪዝማቲክ ያልሆኑ ክርስቲያኖች አንድ ሰው ክርስቶስን አምኖ በሚድንበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በሆነ መንገድ ሰውዬው ውስጥ ለመኖር እንደሚመጣ ይስማማሉ (የትምህርት 6ን ሁለተኛ ቀን ትምህርት ተመልከት)። በዮሐ. 7:37-39፤ በሮሜ. 8:9፤ 1ኛ ቆሮ. 6:19 እና በቲቶ 3:5-6 ያሉ የመጽሐፍ ቅዱስ መረጃዎች መንፈስ ቅዱስ በሆነ መንገድ በእያንዳንዱ ክርስቲያን ሕይወት ለመኖር እንደሚመጣ ይናገራሉ። ሆኖም ግን ካሪዝማቲክ የሆኑ ክርስቲያኖች ያልሆኑት መንፈስ ቅዱስ በሰው ልብ ውስጥ ስለሚደርበት ሁኔታ ሁለት አሳብ ይዘው ይለያያሉ።

ሀ. አብዛኛዎቹ የካሪዝማቲክ ክርስቲያኖችና አንዳንድ ካሪዝማቲክ ያልሆኑ ክርስቲያኖች አንድ ክርስቲያን ከባድ ኃጢአትን ሊያደርግ መንፈስ ቅዱስ ትቶት ይሄድና በውጤቱም ደኅንነቱን ሊያጣ ይችላል ብለው ያስተምራሉ። መንፈስ ቅዱስን ከሕይወታችን የሚያስወጡ ኃጢአቶች በየጊዜው የምንፈጽማቸው ጥቃቅን ኃጢአቶች ሳይሆኑ፤ እንደ ነፍስ ማጥፋት፤ ምንዘርናና ኢየሱስን መካድ የመሳሰሉት እንደሆኑ ይናገራሉ። አብዛኛዎቹ ካሪዝማቲክ ያልሆኑ ክርስቲያኖች ግን አንድ ሰው በእውነት ከዳነና መንፈስ ቅዱስ በልቡ የሚኖር ከሆነ ደኅንነቱንም ሆነ የመንፈስ ቅዱስ ህልውናን ከሕይወቱ ሊያጣ አይችልም ይላሉ። አንድ ሰው ከዳነ ደኅንነቱ ለዘላለም የተጠበቀ ነው። ነገር ግን አንድ ሰው በእርግጥ የሚያድን እምነት ያለው መሆኑን ወይም ድኛለሁ ብቻ የሚል መሆኑን የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ ነው ይላሉ።

ለ. ካሪዝማቲክ የሆኑና ያልሆኑ ክርስቲያኖች የሚለያዩበት ሌላው መንገድ አንድ ሰው በዳነበት ጊዜና ከዳነ በኋላ በሕይወቱ የሚፈጸመውን የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት አስመልክቶ ነው። ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች አንድ ክርስቲያንን ወደ ታላቅ መንፈሳዊ ሕይወት የሚያደርስ ልዩ የሆነ ሁለተኛ በረከት ወይም የመንፈስ ቅዱስ ሁለተኛ ተግባር አለ ብለው ያስተምራሉ። ለምሳሌ ብዙ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች አንድን ሰው ወደ እግዚአብሔር ቤተሰብነት የሚያስገባበት (ገላ. 4:5፤ ሮሜ 8:23)፤ ወይም በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስን የግተምና በመያዣነት የማስቀመጥ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት (2ኛ ቆሮ. 1:22፤ ኤፌ. 1:13-14፤ 4:30) የሚፈጸመው ሰው በሚድንበት ጊዜ ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስ ሁለተኛ ሥራ አካል ነው።

ሆኖም ግን እነዚህን ጥቅሶች አንድ በአንድ ስንመረምር እነዚህ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች ለአንዳንድ ክርስቲያኖች ብቻ ስለመሰጠታቸው የትኞቹም አይናገሩም። ማስረጃው የበለጠ የሚያስረዳው ይህ አገልግሎት ለሁሉም ክርስቲያኖች መሰጠቱን ነው። የተጠናቀቁና የኃላፊ ጊዜ ሥራዎች እንደሆኑም ይታያል። ስለዚህ እነዚህ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች

(በትምህርት ስድስት ያጠናናቸው በሙሉ) ለክርስቲያኖች ሁሉ ባመኑበት ቅጽበት የተፈጸሙ ናቸው ብሎ መገመቱ ያዋጣል።

(ማስታወሻ፡- የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስ ወደ ሰው ሕይወት የሚመጣው በጥምቀት የቤተ ክርስቲያኒቱ አባል በሚሆንበት ጊዜ እንደሆነ ታስተምራለች። ሕፃኑ ከተጠመቀ በኋላ ካህኑ ወዲያውኑ ሕፃኑን ዘይት በመቀባት እፍ ይልበታል። ይህም የመንፈስ ቅዱስን በእርሱ ላይ መምጣት ያሳያል። በጥምቀት አማካኝነት የሚሰጠውን አዲስ ሕይወት መንፈስ ቅዱስ ያረጋግጥልናል። ይህ ሂደት ቅብዓ ቅዱስ በመባል ይታወቃል። ምክንያቱም የመቀባቱ ተግባር የሚካሄደው በተቀደሰ ዘይት ስለሆነ ነው። ይህ ከኦርቶዶክስ መሠረታዊ የእምነት ትምህርት ጋር የተቆራኘ ነው።

18ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ለ1ኛው ጥያቄ የሰጠኸውን መልስ ከላይ ከተሰጠው መልስ ጋር አወዳድር። ምን ያህል ተመሳሳይ ነው? ምን ያህል ይለያያል? ለ) መልሶችህን አሁን እንዴት ትከልሳቸዋለህ?

ሦስተኛ ቀን፡-

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና የመንፈስ ቅዱስ ሙላት (ክፍል 2)

2. የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት

መንፈስ ቅዱስ እያንዳንዱን ክርስቲያን ማደሪያ ስለማድረግ ጉዳይ እናሳ ልዩነቶች ያሉ ቢሆንም ልዩነቱ እየሰፋና እያደገ የሚመጣው ወደ መንፈስ ቅዱስ የማመቅ አገልግሎት ስንገባ ነው። በሥነ መለኮት ትምህርታቸው ካሪዝማቲክ ያልሆኑት፤ የመንፈስ ቅዱስ የማመቅ አገልግሎት እያንዳንዱ ሰው ወደ ክርስቶስ መጥቶ በሚድንበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በልቡ ከሚፈጽማቸው ሥራዎች አንዱ ነው ብለው ያስተምራሉ። ይህ አገልግሎት መንፈስ ቅዱስ ወደ እያንዳንዱ አዲስ ክርስቲያን ልብ ውስጥ መጥቶ ማደራን ከዚያም እያንዳንዱን ክርስቲያን የክርስቶስ አካል በሆነችው ዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ መጨመሩን ያካትታል። ለካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ግን ይህ መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ የሚሠራው የተለየ ሥራ ሲሆን ብዙ ጊዜ የሚፈጸመው ከዳኑ በኋላ ነው። ይህ ልዩና አንድ ጊዜ የሚፈጸም ሁለተኛው በረከት ሲሆን መንፈስ ቅዱስ ልዩ በሆነ ኃይል ወደ ክርስቲያኑ ሕይወት ይመጣና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሕይወትን መኖር እንዲችል ያደርገዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ከእነዚህ ሁለት አመለካከቶች የትኛውን ይደግፋል?

አዲስ ኪዳንን በምንመለከትበት ጊዜ ስለ መንፈስ ቅዱስ (ጥምቀት) በቀጥታ የጠቀሰባቸው ቦታዎች በጣም ጥቂት ሆነው እናገኛቸዋለን። ኢየሱስ ምድራዊ አገልግሎቱን በጀመረበት ወቅት መጥምቁ ዮሐንስ ለሕዝቡ ኢየሱስ በመንፈስና በእሳት እንደሚያጠምቅ ተናገረ (ማቴ. 3:11)። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርት አንድ ቀን መንፈስ ቅዱስ በሕይወታቸው ለመኖር እንደሚመጣ ቢነግራቸውም ወደ ሰማይ ከማረጉ በፊት ከተናገረው በቀር ሌላ በየትም ስፍራ ይህን አገልግሎት ጥምቀት ብሎ አልጠራውም። በሐዋ. 1:5

ላይ ብቻ በመንፈስ ቅዱስ እስኪጠመቁ ድረስ በኢየሱሳም እንዲቆዩ አሳስቦአቸዋል። መንፈስ ቅዱስ በደቀ መዛሙርቱ ላይ በወረደ ጊዜ ግን በመንፈስ ቅዱስ ተሞሎ እንጂ ተጠመቁ አልተባለም (ዮሐ. 2:4)። በሐዋርያት ሥራ 2 ላይ የመንፈስ ቅዱስ በሰው ልብ ውስጥ ማደር የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና ሙላት በአንድ ጊዜ ስለ ተፈጸመ የማንኛውም ክርስቲያን ልምምድ በእነዚህ ምዕራፎች የተገለጸውን ስለመከተሉ እነዚህን ጥቅሶች በማስረጃነት እንዳናቀርብ መጠንቀቅ አለብን። በቀረው የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ጥምቀት የሚለው ቃል ለውኃ ጥምቀት እንጂ ለመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አገልግሎት አልዋለም። ሆኖም ግን በአዲስ ኪዳን ውስጥ በደገነንነት፣ በውኃ በመጠመቅና መንፈስ ቅዱስን በመቀበል መካከል እጅግ የቀረበ ዝምድና አለ። (ቲቶ 3:5 ተመልከት።) ውጫዊ ሥርዓት የሆነው የውኃ ጥምቀት የኃጢአት መታጠብን ብቻ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ መቀበልንም ያሳያል።

ታዲያ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የሚያመለክተው ምንድን ነው? ስለ መንፈስ ቅዱስ የማጥመቅ ሥራ የተጠቀሰው ጥቂት በመሆኑ ይህን የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ለመረዳት ስለ መንፈስ ቅዱስ የሚያወሳውን ሰፊ የአዲስ ኪዳንን ትምህርት መረዳት አለብን። «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» አንድ ሰው በሚድንበት ጊዜ ስለሚፈጸመው ሁለት የተያያዙ የመንፈስ ቅዱስን አገልግሎቶች ለማመልከት የተጠቀሰ ነው።

1. የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ክርስቲያን በልቡ እንዲኖር የሚሰጠውን የመንፈስ ቅዱስ ህልውና የሚያመለክት ነው።

የአዲስ ኪዳን ትምህርት ይህ መሆኑን የምናምንባቸው ምክንያቶች ቀጥለው ተዘርዝረዋል።

ሀ. የብሉይ ኪዳን ተስፋ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ለእግዚአብሔር ሰዎች በሙሉ እንደሚሰጥ ነው። ኢሳ. 32:15; 44:3; ሕዝ. 36:25; 27; 39: 28-29ና ኢዩ. 2:28። እነዚህ ጥቅሶች ሁሉም መንፈስ ቅዱስ በእግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ ላይ እንደሚፈሰስ ይናገራሉ።

ለ. መጥምቁ ዮሐንስ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረው ትንቢት ሰዎችን ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ እንደሚያጠምቅ ነበር (ማር. 1:8)። ይህ የኢየሱስ አገልግሎት ሰዎችን ከኃጢአታቸው ከሚያጥብበት? አገልግሎቱ ጋር የተቆራኘ ነው። ዮሐንስ ስለ ኢየሱስ ሲናገር የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ <የእግዚአብሔር በግ> መሆኑን እና በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ መሆኑን ገለጸ (ዮሐ. 1:29; 33)። ስለዚህ ኢየሱስ ለሚያምኑት ሁሉ የሚሰጠው ሁለት ሞና አገልግሎቶች ሰዎችን ከኃጢአታቸው ማንጸትና በመንፈስ ቅዱስ ማጥመቅ ናቸው።

ሐ. ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስን እንደሚሰጥ ተስፋ የሰጠው አንዱን ከሌላው ሳይለይ ለደቀ መዛሙርት በሙሉ ነው (ዮሐ. 14:16-18; ዮሐ. 1:5:8)። ኢየሱስ ሲናገር መንፈስ ቅዱስ ስጦታ እንጂ በጥረታቸው የሚያገኙት ነገር

እንዳይደለ ገልጿል። የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች ኢየሱስ በጴንጠቆስጤ ዕለት መንፈስ ቅዱስን ሲሰጥ ደቀ መዛሙርትን በመንፈስ ቅዱስ ከማጥመቅ ጋር አንድ ዓይነት ነገር ነበር ያደረገው ብለው ያስባሉ። እነዚህ ጸሐፊዎች ለክርስቲያኖች ይሰጣል ብለው ያስቡት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ እንደሚያጠምቃቸው ቃል ከገባው የተለየ እንደነበር የሚያመለክት ነገር ፈጽሞ የለም።

መ. ሐዋርያት ኢየሱስ የጀመረው አዲስ ኪዳን እነዚህ ሁለት ዋና ስጦታዎች ማለትም ደገንነትና መንፈስ ቅዱስን እንደሚያጠቃልል ተረድተው ነበር። ጴጥሮስ በጴንጠቆስጤ ዕለት መንፈስ ቅዱስ ከወረደባቸው በኋላ በሰበከው ሰብከት ሰዎችን እንዲያምኑ ሲያነሣቸው እናያለን። በእምነታቸውም ሁለት ዋና ዋና ስጦታዎች እንደሚቀበሉ ተናገረ። የመጀመሪያው የኃጢአት ይቅርታ ሲሆን፤ ሁለተኛው በእምነታቸው ምክንያት መንፈስ ቅዱስን እንደሚቀበሉ ነው (የሐዋ. 2:38)። የመጀመሪያዎቹን የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ሁለት ምዕራፎች በጥንቃቄ ብናጠና «የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ተስፋ» (የሐዋ. 1:4፤ 2:33፤ 39)፤ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት (የሐዋ. 1:5) እና «የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ» (የሐዋ. 2:17፤ 33) የሚያመለክቱት ክርስቲያኖች ስለሚቀበሉት መንፈስ ቅዱስ ነው። ለዚህ ነው ቆርኔሌዎስ መንፈስ ቅዱስን እንዴት እንደተቀበለ ሲናገር ጴጥሮስ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ መቀበልና በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ ብሎ የተናገረው (የሐዋ. 11:16-17)።

ሠ. ሐዋርያትም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለተወሰኑ ሰዎች ሳይሆን ለክርስቲያኖች ሁሉ መሆኑን ተረድተው ነበር። በብሉይ ኪዳን መንፈስ ቅዱስ የሚወርደው በተወሰኑ ሰዎች ላይ እንደ ነበር ተመልክተናል። በአንዳንድ መሪዎች ላይ ሲወርድ በሌሎች ላይ አይወርድም ነበር። የሚመጣው ለተወሰነ ጊዜ ስለነበር የእግዚአብሔር ዓላማ ሲጠናቀቅ ወይም ሰውየው ከፍተኛ ኃጢአት ሲያደርግ ትቶት ይሄድ ነበር። በኢዩኤል 2:28 ላይ ግን እግዚአብሔር መንፈሱ ሥጋ በለበሰ ሁሉ ላይ እንደሚሆን አንድ ተስፋን ሰጠ። ሁሉ የሚለው ቃል በምድር የሚኖሩትን ሁሉ የማያምኑ ሰዎችንም ጭምር የሚያጠቃልል ሳይሆን የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባል የሆኑትን ሰዎች በሙሉ ለማለት ነው። መንፈስ ቅዱስ ዕድሜ፣ ያታ፣ ሥራ፣ ዘር ሳይለይ በሰዎች ሁሉ ላይ ስለመውረዱ የሚናገር ነው። በጴንጠቆስጤ ዕለት ጴጥሮስ ሲሰብክ ይህ የተስፋ ቃል መፈጸሙን በመግለጽ፣ አሁን የሚያምን ሁሉ እግዚአብሔር በኢዩኤል በኩል የሰጠውን የተስፋ ቃል ሊቀበል ይችላል አለ። ኢየሱስን በሚያድን እምነት የሚቀበሉ ሁሉ የመንፈስ ቅዱስን ተስፋ ቃል ይቀበላሉ (የሐዋ. 2:38-39)።

ረ. በጴንጠቆስጤ ዕለት ሦስት ሺህ ሰዎች ሲያምኑና ሲጠመቁ በመንፈስ ቅዱስ ስለ መጠመቃቸው የተነገረ ቃል የለም። ሆኖም [ጴጥሮስ በሰብከቱ መንፈስ ቅዱስ በሁላቸውም ላይ እንደሚወርድ ተናግሮ ስለነበር] መንፈስ ቅዱስን እንደተቀበሉ እናምናለን። አንዳንዶች ተቀበሉ ሌሎች ደግሞ አልተቀበሉም ተብሎ የተነገረ ቃል የለም። ወይም ደግሞ በሌሎች ደቀ

መዛሙርት እንደሆነ ሦስቱ ሺህ ሰዎችም የእሳቱ ነበልባል በላያቸው ላይ እንደነበረና በልሳን እንደተናገሩ አልተጠቀሰም። ይልቁኑ ያመኑትና የተጠመቁት ሁሉ ባመኑበት ቅጽበት መንፈስ ቅዱስን እንደተቀበሉ እንድናምን እንገደዳለን። ከተወሰነ ጊዜ በኋላ መንፈስ ቅዱስን ተጠባብቀው እንዳገኙ የሚናገር ቃል የለም። በእርግጥ 120 ዎቹ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት በመጀመሪያ ካመኑ በኋላ ነበር። (ይህ የሆነበት ምክንያት እነርሱ ቀደም ብለው አምነው ስለነበርና መንፈስ ቅዱስ ደግሞ እስከ ጴጥሮስ ቀን ድረስ ገና ስላልተሰጠ ነበር።) ሦስቱ ሺህ ሰዎች ግን መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት እንዳመኑ ነበር። ለ120 ዎቹ ሰዎች መጀመሪያ አምነው ከዳኑ በኋላ ቆይተው መንፈስ ቅዱስን መቀበላቸው ልዩ ሁኔታ ነበር። ሦስቱ ሺህ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉበት መንገድ እግዚአብሔር በዘመናት ሁሉ ለሰው ልጅ የሚጠቀምበት መንገድ ነው። ይኸውም መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት ባመኑበት ቅጽበት መሆኑ ነው።

2. የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አዲሱን ክርስቲያን ዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያን ወደሆነችው ወደ ክርስቶስ አካል ይጨምራል።

በአብዛኛው ጊዜ <ጥምቀት> የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን ክፍሎች የተጠቀሰው የውኃ ጥምቀትን ለማመልከት ቢሆንም ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በግልጽ የተጠቀሰበት ሌላ ስፍራ አለ። በ1ኛ ቆሮ. 12:3 «አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናል» የሚል ቃል እናገኛለን። ከዚህ ጥቅስ የሚከተሉትን እውነቶች መመልከት እንችላለን።

1. ጳውሎስ የሚናገረው የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በሙሉ በመንፈስ ቅዱስ እንደተጠመቁ ነው። አንዳንድ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች እንዳልተጠመቁ የሚመለከት ነገር የለም። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በክርስቲያን መንፈሳዊነት ላይ የሚመሠረት ስለመሆኑም የተነገረ ነገር የለም። የቆሮንቶስን አማኞች ሁኔታ ብናጠና ቤተ ክርስቲያኒቱ ንጹሕና ቅዱስ አልነበረችም። በክርስቲያኖች መካከል ክፍፍሎች ነበሩ። አንዳንዶቹ አባላት ግልጽ የሆነ የፍትወተ ሥጋ ኃጢአት ይፈጽሙ ነበር።

2. የጥምቀቱ ልምምድ በአሁኑ ወይም በወደፊት ጊዜ ሳይሆን በኃላፊ ጊዜ የተጠቀሰ ነበር። በጳውሎስ አመለካከት ክርስቲያኖች በሙሉ ቀደም ብለው ተጠምቀው ነበር። በመጠመቅ ሂደት ላይ አልነበሩም ወይም ወደፊት የመጠመቅም ፍላጎት አልነበራቸውም። የተሟላ ሆኖ ሳይደገም አንድ ጊዜ ብቻ የተፈጸመ ነበር።

3. እንጠመቅ ዘንድ የተሰጠ ትእዛዝ የሌለ ሲሆን (በዚህም ሆነ በሌላ በየትኛውም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል) ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቅ ጥረት ማድረግ እንደነበረባቸው የሚጠቁም ነገር አልተጻፈም። ጳውሎስ ክርስቲያኖች እንዲጠመቁ አልወተወታቸውም። ወይም መሪዎች ለመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በሰዎች ላይ እጅ ይጭኑ ዘንድ አልጠየቀም።

4. የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ዘንድ በልሳናት መናገርን ይጨምር እንደነበር የተጠቀሰ አንድም ነገር የለም። አዎን

አንዳንድ ክርስቲያኖች በልሳናት ይናገሩ ነበር። ነገር ግን ይህ ከመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ጋር ስለመያያዙ አንዳችም አመልካች ነገር የለም።

5. የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ውጤት ወደ አንድ አካል መጨመር ነው። ይህም በየታ፣ በማንበራጃ አቋም ወይም በዘር ላይ የተመሠረተ አይደለም። ይህ አካል የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ናት። በመንፈስ ቅዱስ ያልተጠመቁ ክርስቲያኖች በክርስቶስ አካል ውስጥ አይደሉም። ጳውሎስ በመቀጠል የሚገልጸው በክርስቶስ አካል ውስጥ ያለ እያንዳንዱ ሰው ለመላው አካል ጤናማ አሠራር አስፈላጊ ነው። የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት በዚህ መንገድ መረዳት በብሉይ ኪዳን ዘመንና ኢየሱስ ሰቅሎወት በነበረበት ዘመን ይህ አገልግሎት ካለመኖሩ፣ ጋር በሚጣጣም መልኩ ይያያዛል። በዚያን ጊዜ የክርስቶስ አካል አልነበረም ወይም ሰዎች የሚካተቱበት ቤተ ክርስቲያን አልነበረችም። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስ ወደ መንግሥተ ሰማያት እስኪሄድና ቤተ ክርስቲያን እስክትመሠረት ሊያጠምቅ አይችልም ነበር።

የጴንጠቆስጤ ሥነ መለኮት ትምህርትን የሚከተሉ ብዙ ሰዎች በ1ኛ ቆሮ. 12:13 የተነገረው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ሉቃስ፣ በሐዋ. 1:3-5 ከተናገረው የተለየ ነው ይላሉ። በ1ኛ ቆሮንቶስ ያለው ጥምቀት በመንፈስ ቅዱስ ወደ ክርስቶስ አካል ውስጥ ለመግባት መጠመቅ ነው ይላሉ። ይህ የሚፈጸመው በመጀመሪያ ጌታን አምነን ስንድን ነው። ነገር ግን ሉቃስ የተናገረው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በኢየሱስ አማካኝነት (ሉቃስ 3:16፤ የሐዋ. 1:5) ወደ መንፈስ ቅዱስ ውስጥ ለመጠቅለል የሚደረግ ጥምቀት ሲሆን ይህ አምነን ከዳንን በኋላ የሚፈጸም ነው። ይሁንና የግሪኩን ትርጉም ብንመለከት እንደዚህ ዓይነት ልዩነት አያሳይም። በሁለቱም አገልግሎት ላይ የዋለው አንድ ዓይነት «ኤንጉማቲ» የሚል ሐረግ ነው። «ኤን» የሚለው ቃል ከ፣ -ጋር ወይም በ-አማካኝነት የሚል ቢሆንም እንኳ፣ በጀመረው የመረጠውን ቃል ሳያወላውል ቢጠቀም ችግር አይፈጥርም። ጳውሎስ ሐረጉን የተጠቀመበት ስለ አንድ ዓይነት ጥምቀት ሲሆን ሉቃስ ደግሞ ስለሌላ ዓይነት ጥምቀት ለመናገር ነው የምንልበት አንዳችም የለዋለው ልዩነት አይኖርም። ሉቃስና ጳውሎስ በአንድነት አየተጓዙ ያገለግሉ የነበሩ ናቸው። ስለዚህ ሐረግ ያላቸው መረዳት አንድ ዓይነት ነው ብለን እናምናለን። የእግዚአብሔር ቃል በሚጻፍበት ወቅት ሰዎችን ይመራ የነበረው መንፈስ ቅዱስ በዚህ ዓይነት ውዥንብር ይተወናል? የሚሆን አይመስልም።

ማጠቃለያ፡- የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን በተመለከተ እንደ አዲስ ኪዳን አጠቃቀም ከሆነ መንፈስ ቅዱስ በአማኝ ሕይወት ውስጥ የሚሠራውን ሁለተኛ ሥራ የሚያመለክት ነው ለማለት ምንም ማረጋገጫ የለንም። ማስረጃዎቹ በሙሉ የሚያመለክቱት፣ ክርስቲያን ያልሆነ፣ የእግዚአብሔር ጣላት የነበረ ሰውን በክርስቶስ አካል ውስጥ በመጨመር የእግዚአብሔር ልጅ ስለሚያደርገው፣ ለአንዴና ለመጨረሻ ስለተጠናቀቀው የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ነው። ይህ አንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ እንዳመነ ወዲያውኑ የሚሆን ነው። ከመንፈስ ቅዱስ በሰዎች ልብ የማደር «ስጦታ» ጋር በቅርብ

የተቆራኘ ወይም አንድ ዓይነት ነገር ነው። አዲስ ኪዳንን ስናጠና መንፈስ ቅዱስ በአዲስ መንገድ መምጣቱን ወይም አዲስ ልምድን ወይም አዲስ በረከትን እንድንሻ እግዚአብሔር አያነሣንም። ይልቁኑ፤ በሕይወታችን የተደረገውን በማስታወስ በዚያ መሠረት እንድንኖር ይጠይቀናል። ሐዋርያት ከኃጢአት ጋር የሚፍገመገሙትንና ኃጢአት የሚያደርጉትን ክርስቲያኖች ሁለተኛ በረከት እንዲፈልጉ አልገፋቸውም። መንፈስ ቅዱስ አዲስ ፍጥረት እንዳደረጋቸው እንዲያስታውሱ እና በዚሁ ደረጃ እንዲኖሩ (2ኛ ቆሮ. 5:14) ሕይወታቸው እንዲለወጥ፤ በብስለት እንዲያድጉና ቅዱስ እንዲሆኑ ነው የጠየቁቸው። ስለሆነም አዲስ የሆነ ወይም የበለጠ የመንፈስ ቅዱስ ነገርን አንጠብቅም። በክርስቶስ ኢየሱስ በእርሱም ላይ ባለን እምነት በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ ተባርክናል። የእግዚአብሔር ልጆች ነን የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ ነን (ኤፌ. 1:3፤ ዮሐ. 1:12፤ 1ኛ ቆሮ. 6:19)። ይልቁኑ እግዚአብሔር እንደሚፈልግብን መሆን የሚያስችለን፤ ለሁላችንም የሆነ የኢየሱስ ስጦታ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን መኖሩን በመገንዘብ፤ ለማደግና በመንፈስ ለመመላለስ መጣር ይኖርብናል።

19ኛ ጥያቄ. ሀ) ለሁለተኛ ጥያቄ የሰጠሽውን መልስ ከላይ ከተመለከተው መልስ ጋር አወዳድር። ተመሳሳይነቱ እንዴት ነው? ልዩነቱስ? ለ) መልሶችህን አሁን የምትከልሰው እንዴት ነው? ሐ) ሁላችንን እየተቋቋመን ያለው ልዩ ጉዳይ መንፈስ ቅዱስን በስፋት አለማስተናገድ ሳይሆን፤ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የቅርብ ኅብረት ለማድረግ እርሱን ለመታዘዝ አለመቻላችን መሆኑ በምን በምን አቅጣጫዎች ይታያል?

3. የመንፈስ ቅዱስ ሙላት

አዲስ ኪዳን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የማይደገም በደኅንነታችን ጊዜ ብቻ የሚፈጸም ድርጊት ነው ካለ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ምን ያስተምረናል? ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት በጥልቀት ስንመረምር የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ከመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የተለየ መሆኑን እንመለከታለን።

1. የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ለአንዴና ለሁልጊዜ የሚሆን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ሲሆን፤ በክርስቲያን ልብ ውስጥ የሚኖርና ትቶም የማይሄድ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ግን ከእግዚአብሔር ፍላጎት አኳያ ማድረግ የማይገባው ልምድ ቢሆንም እንኳ፤ ካልጠበቅነው በስተቀር ሊጠፋ የሚችልም ነው። በእርግጥ ከጠፋም በኋላ እንደገና ሊገኝ ይችላል። የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በክርስቲያን ሕይወት የሚታጣበት ተቀዳሚ ምክንያት ኃጢአት ነው (ኤፌ. 4:30)። የመንፈስ ቅዱስ ሙላት አንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን በአማኝ ሕይወት አገልግሎት ውስጥ ለብዙ ጊዜ የሚደጋገም ተግባር ነው። ለምሳሌ፡- ጴጥሮስና ደቀ መዛሙርት በሙሉ በጴንጠቆስጤ ዕለት ለመጀመሪያ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ (የሐዋ. 2:4)። ጴጥሮስ እንደገና ለአይሁድ መሪዎች ንግግር በሚያደርግበት ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶአል (የሐዋ. 4:8)። እርሱና ሌሎች ደቀ መዛሙርት ከጸለዩ በኋላ እንደገና በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ (የሐዋ. 4:31)። ጳውሎስ ከሐናንያ ሲገናኝ ለመጀመሪያ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ተሞላ (የሐዋ. 9:17)፤ ኋላ ደግሞ ሐሰተኛ አስተማሪ

የነበረውን ኤልግሰን በሚቋቋምበት ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ነበር (የሐዋ. 13:9)። ከሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ታሪክ የምንረዳው፤ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በአንድ ሰው ሕይወት ውስጥ በተደጋጋሚ በየዘመኑ ሁሉ የሚሆን ነገር መሆኑን ነው።

በአዲስ ኪዳን ሦስት ዓይነት የሙላት ዓይነቶች ያሉ ይመስላል።

ሀ. በመንፈስ ቅዱስ ሙሉ መሆን የክርስቲያን ሕይወት ታዋቂ ልምምድ ነው። እግዚአብሔርን በመፍራት በሕይወታቸው የሚመላለሱ ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ እንደሆኑ ተነግሮአቸዋል (የሐዋ. 6:3+5፤ 11:5)። ምንም እንኳ ክርስቲያኖች ሁሉ በዚህ መንገድ ባይኖሩ፤ እግዚአብሔር ግን ከሁላችን ይህንን ይፈልጋል።

ለ. በመንፈስ ቅዱስ «መሞላት» ልክ በብሉይ ኪዳን ጊዜ እንደነበረው እግዚአብሔር ለአንድ ሰው የሚሰጠውን፤ እስከ ሕይወት ዘመኑ በሙሉ የሚዘልቅ ልዩ አገልግሎት ለማመልከትም ያገለግላል። መጥምቁ ዮሐንስ ለነቢይነት አገልግሎቱ ከውልደቱ ጀምሮ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ነበር (ሉቃስ. 1:15-17)። ጳውሎስ ለአሕዛብ ሐዋርያ ይሆን ዘንድ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ እንደነበርም ተጽፏል (የሐዋ. 9:17፤ 22:12-15)።

ሐ. በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ማለት ለአንድ ድንገተኛ እና አጣጣሪ ሁኔታ አንድን ሰው በአስፈላጊው ክህሎት የማስታጠቅ ተግባር ማለት ሊሆን ይችላል። «በመንፈስ ቅዱስ መሞላት» የሚለው ቃል በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ በአብዛኛው ሥራ ላይ የዋለው በዚህ ዓይነት ነው። ጴጥሮስ በሃይማኖት መሪዎች ፊት ቆሞ ሲናገር በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ነበር። በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ እንደሆኑ ተረጋግጦ ለጲቄና ከተመረጡት አንዱ የሆነው እስጢፋኖስ በድንጋይ ተወግሮ ከመሞቱ በፊት በመንፈስ ቅዱስ መሞላቱን እናያለን። ጳውሎስ ጠንቋዩን በመቃወም ከመናገሩ በፊት በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ እንደነበር እናያለን (የሐዋ. 4:8፤ 31፤ 7:55፤ 13:9)።

2. በኤፌ. 5:18 ላይ «መንፈስ ይሙላባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትሰክሩ» ተብሎ ተጽፎአል። ከዚህ ጥቅስ በርካታ ነገሮችን እንገነዘባለን።

ሀ. ይህ ለክርስቲያኖች የተሰጠ ትእዛዝ ነው። ይህ ማለት ደግሞ ልንወጣው የሚገባን ኃላፊነት ነው ማለት ነው። በአዲስ ኪዳን ውስጥ አንድ ጊዜም እንኳ በመንፈስ ቅዱስ እንድንጠመቅ አልታዘዝንም። ምክንያቱም በመንፈስ መጠመቅ እግዚአብሔር የሚሰጠንን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የምንቀበልበት የመጀመሪያ ልምምድ ስለሆነ ነው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የምንመላለሰው በዚህ ልምምድ ብርሃን ነው። ይህ «በመንፈስ ቅዱስ መሞላት» በመባል ይጠራል። ክርስቲያኖች ከሆንን በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቅ ወይም ላለመጠመቅ ምርጫ የለንም። ይህ ስጦታ ለክርስቲያኖች ሁሉ የተሰጠ ነው። ነገር ግን ሁላችንም በመንፈስ ቅዱስ የመሞላት ወይም

ያለመሞላት ምርጫ በእጃችን ነው። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ትእዛዝ ሆኖ የቀረበው ለዚህ ነው።

ለ. ትእዛዙ የተጻፈው በቀጣይና የአሁን የግሥ ጊዜ ነው። ይህ ለክርስቲያኖች ለአንዴና ለሁልጊዜ የሚከናወን ልምድ አይደለም። (ማለትም በጴንጠቆስጤ የሥነ መለኮት ትምህርት ተከታዮች ዘንድ የመንፈስ ቅዱስ ሁለተኛ በረከት በዚህ ዓይነት ሁኔታ እንደሚታየው አይደለም ማለት ነው።) የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በእያንዳንዱ ክርስቲያን ሕይወትና ልምድ ውስጥ በተደጋጋሚ መሆን አለበት። ይህ በተጨማሪ የሚያመለክተን በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ የመኖር ችሎታችን ማደግ እንዳለበት ነው (ኤፌ. 1:17-19)።

ሐ. የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ማለት ሙሉ በሙሉ በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር መሆን ነው። መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያን ሕይወት መኖሩን የሚያመለክት አይደለም። ይህ ጥቅስ በመንፈስ ቅዱስ መሞላትን በወይን ጠጅ ከመስከር ጋር እንዴት እንዳወዳደረው ልብ በል። አንድ ሰው በወይን ጠጅ ሲሰክር ሰውነቱን መቆጣጠር ያቅተዋል። ንግግሩ ይቀየራል። ቀጥ ብሎ የመራመድ ችሎታውም ይከዳዋል። የሰከረ ሰው ደም ውስጥ ያለው አልኮል ሰውየው ደኅና ሆኖ የማያደርጋቸውን ነገሮች እንዲያደርግ ምክንያት ይሆናል። ልክ እንደዚሁ በክርስቲያን ልብ ውስጥ የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ ሕይወቱን ሲሞላ ያን ሰው ይቆጣጠረዋል። አስተሳሰቡንና ተግባሩን ሁሉ ይመራል። ሰውየው በተግባሩ የሚሳተፈው እያወቀ ቢሆንም እንኳ፣ ራሱ የሚፈልገውን በአማኝ ሕይወት ለመፈጸም፣ የሚቆጣጠር፣ የሚመራና ኃይል የሚሰጥ መንፈስ ቅዱስ ነው።

መ. ትእዛዙ የተሰጠው በብዙ ቁጥር ነው። ትእዛዙ የተሰጠው ለጥቂት ግለሰቦች ሳይሆን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላሉ ክርስቲያኖች ሁሉ ነው። ክርስቲያኖች ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት አጥብቀው መፈለግ አለባቸው። ይህ ዕድል የተሰጠው ለጥቂት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የተሰጠ ሳይሆን በኢየሱስ ለሚያምኑ ክርስቲያኖቹ ሁሉ ነው።

ሠ. ትእዛዙ የተጻፈው በተደራጊ የግሥ ዓመድ ነው። ይህም እኛ በመንፈስ ቅዱስ የምንሞላ ሳንሆን መንፈስ ቅዱስ እራሱ እኛን ይሞላናል ማለት ነው። ይህ ትእዛዝ «መንፈስ ቅዱስ እንዲሞላባችሁ ፍቀዱ» በሚል ሊተረጎም ይችላል።

ረ. በዙሪያው ያሉትን ጥቅሶች ብንመለከት የመንፈስ ቅዱስ ሙላት አግባብ ካልሆነ አምልኮና በኃይል የተሞላ ሕይወትን ከመኖር ጋር በጣም የተያያዘ መሆኑን እንገነዘባለን። በኤፌ. 5:15-18 ጳውሎስ ክርስቲያኖች በሚኖሩበት ክፉ ዘመን ማስተዋል ባልገደለው አካሄድ፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸምና በታታሪነት በማገልገል እንዲመላለሱ ያሳስባቸዋል። ቀጥሎ በቁጥር 19 ላይ ጳውሎስ፣ አሳቡን ወደ አምልኮ በመቀየር በክፉ ቀናትም እንኳ ቢሆን ለእግዚአብሔር ምስጋናን እየሰጡ ዝማሬንና አምልኮን ለለማቅረብ ችሎታ ይናገራል። የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በሰው ሕይወት የሚረጋገጥባቸው አራት መንገዶች አሉ።

1. በእግዚአብሔር ቃል እርስ በርስ በመነጋገር፡- በመንፈስ ቅዱስ መመላት እርስ በርስ ኅብረት ወደ ማድረግ ይመራል። እርስ በርስ ለመነጋገር የምናሳየው ፈቃደኝነት በተለይም ደግሞ የእግዚአብሔርን ቃል ለመከፋፈል መቻላችን በእግዚአብሔር መንፈስ የመመላታችን ማረጋገጫ ነው። በመካከላችን ባለው ግጭት ምክንያት መግባባት ካቃተን በመንፈስ ቅዱስ አልተመላንም ማለት ነው። በመንፈስ ቅዱስ መመላት ማለት በመካከላችን ያለው ግንኙነት በፈሪሃ እግዚአብሔር የተሞላና በፍቅር ላይ የተመሠረተ ነው ማለት ነው።

2. በመዝሙር፡- የመንፈስ ቅዱስ ፍላጎት ኢየሱስን ማክበር ስለሆነ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስ ክርስቶስን የሚያስመልኩና የሚያከብሩ መዝሙሮችን እንድንዘምር ያደርገናል። በመንፈስ ቅዱስ መመላት ማለት ኢየሱስን ከልባችን ማምለክ ማለት ነው።

3. ምስጋና በማቅረብ፡- በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላን ነጭናጮችና አጉረምራሚዎች አይደለንም ማለት ነው። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሰው እግዚአብሔርንና ሌሎችን ያመሰግናል። በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ሰዎች በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ሐሴት ለማድረግና ምስጋናን ለማቅረብ የሚችሉ ናቸው።

4. አንዱ ለአንዱ በመገዛት፡- ጳውሎስ ቆየት ብሎ በባልና በሚሰት መካከል የሚታይ ትክክለኛ ግንኙነት የሚሰት ለባል መገዛት መሆኑን የሚያሳየን ቢሆንም፤ እዚህ ላይ ግን የሚናገረው ክርስቲያኖች በመንፈስ በተሞላ ሕይወት በሚመላለሱበት ወቅት አንዱ ለሌላው እንደሚገዛ ነው። ይህ ባሎች ለሚሰቱት፤ ወላጆች ለልጆች፤ ወዘተ... መገዛታቸውን ያካትታል። ለራሳችን የማገልገል ፍላጎቶቻችንን ሌላውን ለማገልገል ከተጠቀምንበት ይህ በመንፈስ ቅዱስ የመመላት ምልክት ነው።

ማጠቃለያ - ከላይ በተመለከትናቸው ጥቅሶች መሠረት የመንፈስ ቅዱስ መላት መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያን ሕይወት የሚያከናውነው የማያቋርጥ ተግባር ነው። በመንፈስ ቅዱስ የታዘዘ ስለሆነ ይህ ክርስቲያን በንቃት የሚሳተፍበት ጉዳይ ነው። በመንፈስ ቅዱስ የመመላት መሠረታዊ አሳብ በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር መሆን ነው። የመንፈስ ቅዱስ መላት አስደናቂና ታላላቅ የሆኑ ነገሮችን ማድረግ አይጠይቅም። ይልቁኑ በሕይወታችን ውስጥ ከሁሉ የላቀውን ነገር ማድረግ ማለት ነው። ይኸውም፤ ለእግዚአብሔር እውነተኛ ክብርን በሚሰጥ መንገድ ከእርሱ ጋር ኅብረት ማድረግና እርስ በርስ ደግሞ በአንድ አካል ውስጥ እንዳሉ ብልቶች በፍቅር መተሳሰር ማለት ነው።

20ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ለ3ኛ ጥያቄ የሰጠኸውን መልስ ከላይ ከተመለከተው መልስ ጋር አወዳድር። ምን ያህል ተመሳሳይ ነው? ምን ያህል ይለያል? ለ) አሁን መልስህን የምትከልሰው እንዴት ነው? ሐ) በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ክርስቲያኖች ቤተ ክርስቲያንን ማጥለቅለቅ የዛሬይቱ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ትልቁ ፍላጎት መሆን የሚገባው በምን አቅጣጫ ነው? መ) የመንፈስ ቅዱስ መላት የሚገለጽባቸውን ከላይ የተጠቀሱትን አራት መንገዶች፤ መንፈስ

ቅዱስ በሕይወታችን ከሚፈጽማቸው አንዳንድ ድንቅ ነገሮች እኩል አድርገን የማንመለከታቸው ለምንድን ነው? የመንፈስ ቅዱስን ድንቅ ሥራዎች ለመፈለጋችን ብዙ ጊዜ ስለሚከሰቱ የተሳሳቱ ምክንያቶች ይህ ምንን ያሳየናል?

በአሁኑ ጊዜ ላለች ቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልጓት አስደናቂ ተአምራት አይደሉም። በልሳናት የሚናገሩ ብዙ ሰዎች አያስፈልጓትም። እነዚህ ነገሮች በሙሉ የግድ በራሳቸው የተሳሳቱ ናቸው ማለት አይደለም። ይልቁኑ እነዚህ ነገሮች በቤተ ክርስቲያን እየበዙ እያሉም እንኳ፣ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ኑሮ ለመኖር ሕዝባችንን ወደ ፈሪሃ እግዚአብሔር ለመሳብ የሚያስችለን ኃይል የሚጎድለን ይመስላል። በጊዜው እጅግ የሚያስፈልጉን በመንፈስ የተሞሉ ክርስቲያኖች ናቸው። እነዚህ በመንፈስ የተሞሉ ክርስቲያኖች መኖራቸው የሚረጋገጠው በምንድን ነው? በመንፈስ ቅዱስ ስለ መሞላት ወደፊት በሚኖሩት ትምህርቶች የበለጠ በዝርዝር እንመለከተዋልን።

21ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 8:3-13ና ገላ 5:16-26 አንብብ። ሀ) እነዚህ ጥቅሶች በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉትንና በኃጢአት ፍላጎቶቻቸው የሚኖሩትን የሚያነጻጽሩት እንዴት ነው? ለ) በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉና በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር የሚኖሩ ክርስቲያኖች ዛሬ የሚያስፈልጉት ለምንድን ነው? ሐ) የመንፈስ ቅዱስን ህልውና በመንፈስ የተሞላ ሕይወት በመኖር ብንገልጽ ቤተ ክርስቲያናችንና ሕዝባችንን በሙሉ በምን ዓይነት አኳኋን ይለወጣሉ?

አብዛኛዎቻችን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የክርስቲያን የመጀመሪያ ልምድ መሆኑን ለመቀበል የሚያዳግተን በጸጉታ የሚፈጸም በመሆኑ ነው። የኢንጠቆስጤ ዕለት የመጀመሪያ ልምድ በአእምሮአችን ስላለ ለማንኛውም ሰው መሆን ያለበት እንደዚህ ይመስለናል። ብዙዎቻችን በኢንጠቆስጤ የሥነመለኮት ትምህርት በመሳብ (የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት) ብለው የሚጠሩትን ሁለተኛ በረከት የምንፈልገው ለዚህ ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ የመንፈስ ቅዱስ መምጣት ሁልጊዜ ተአምራዊ በሆነ መንገድ መሆን አለበት ይላልን? ለመጀመሪያዎቹ 120 ደቀ መዛሙርት የመንፈስ ቅዱስ መምጣት በታላላቅ ምልክቶች የተከሰተ ቢሆንም ወዲያው ከዚህ ሁኔታ በኋላ በመንፈስ ቅዱስ የተጠመቁትንና የተሞሉትን ሦስት ሺህ ሰዎች ስናይ ተመሳሳይ ተአምር ስለመፈጸሙ ምንም ጠቋሚ ነገር የለም። ኢየሱስ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ጸጥ ባለ የማይታይ ነፋስ ይመስለዋል። እንደዚህም የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ጸጥተኛና የማይታይ ሆኖ ሊፈጸም ይችላል።

ሌላው ችግራችን መንፈስ ቅዱስ በሚያዘጋጅላቸው ልዩ ኃይል የሚኖሩት ጥቂት ክርስቲያኖች ብቻ መሆናቸው ነው። እግዚአብሔር የሚፈልገው ይህ እንዳይደለ እናውቃለን ስለምንል ሌላ ነገር እንፈልጋለን። የመንፈስ ቅዱስን ኃይል እንድናገኝ «ሁለተኛ በረከት» ማግኘት እንዳለብን እናስባለን። አዎን ብዙ ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሕይወት አይኖሩም። ችግሩ ግን የመንፈስ ቅዱስ ህልውና ሳይሆን ለመንፈስ ቅዱስ ልብን ለመክፈት ፈቃደኛ ያልሆነው ክርስቲያን ነው። እስራኤላውያን ወደ ተስፋይቱ ምድር ይገቡ

ዘንድ ተስፋ ተሰጥቷቸው ባለማመናቸውና ባለመታዘዛቸው እንዳልገቡ ሁሉ ክርስቲያኖች ሁላችን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አለን። (የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ብለን የምንጠራው)። በተመሳሳይ አለማመንና አለመታዘዝ ሙሉ ተን ሳናገኝ እንቀራለን። አንዳንድ ክርስቲያኖች አስደናቂ የሆኑ የመንፈስ ቅዱስ ልምምዶችን የሚለማመዱ ቢሆንም እግዚአብሔር የሚፈልገው መደበኛ ሕይወት ይህ አይደለም። ከዳንበት ቀን ጀምሮ በሕይወታችን የሚገኘው መንፈስ ቅዱስ ያለማቋረጥ በሙላት እንዲገኝ ይፈልጋል። (ከላይ በተመለከትናቸው አራት መንገዶች) ጉዳዩ ይህ ከሆነ እግዚአብሔር የልባችንን ጠጣርነት በመንፈስ ቅዱስ ተአምራዊ አሠራር ለመስበር አይገደድም።

እንግዲህ ተአምራዊ በሆነ አሠራር የሚገለጠውን «ሁለተኛ በረከት» ወይም «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» ብለው የሚጠሩትን የጴንጠቆስጤ ክርስቲያኖች ልምምድ እንዴት ልንረዳው ይገባል? እነዚህን ልምምዶች የምንረዳበት አራት መንገዶች አሉ።

1. አንዳንዶቹ (ምን ያህል እንደሆኑ አይታወቅም) ልምምዶች በመንፈስ ቅዱስ ሳይሆን በአጋንንት ኃይል የሚከሰቱ ናቸው። ብዙ ሰዎችን በማማከር አገልግሎት ያሳለፉ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ በልሳናት መናገር ችሎታን እንዲሰጣቸው አጥብቀው የፈለጉ አንዳንዶች ይህን ችሎታ ከአጋንንት እንደተቀበሉት መገንዘብ ችለዋል። ይህ የሚሆነው መንፈሳዊ ሆነው በመቅረብ በቤተ ክርስቲያን ውስጥና በግለሰቦች ሕይወት ውዥንብር እንዲፈጥሩ ነው። ይህ በሚፈጸምበት ጊዜ መከፋፈል ይኖራል፤ ኢየሱስ ክርስቶስም የሚገባውን ክብር አያገኝም። አንድ ሰው በልሳን እየተናገረ እግዚአብሔርን በማያከብር መንገድ ከኖረና ትልቅ መንፈሳዊ እብሪት ወይም ትዕቢት ከታየበት ወይም ውጤቶቹ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መከፋፈል ከሆነ ሰይጣን የራሱን ጥላማ ለመፈጸም ለሰውዬው የሰጠው በልሳን የመናገር ስጦታ የማታለያ መሆኑን መጠርጠር እንችላለን።

2. አንዳንዶች (ምን ያህል እንደሆኑ አይታወቅም) የሥነልቦና አሠራሮች ናቸው። የሰው አእምሮ አስገራሚ የሆነ አፈጣጠር ስላለው አንድን ነገር ከሚገባ በላይ ከፈለግነው ያ የፈለግነው ነገር እንዲሆን አስደናቂ ነገርን ያደርጋል። ስለዚህ ሰዎች አንዳንድ ጊዜ በራሳቸው በልሳን ለመናገር እስከሚለማመዱ ድረስ እንኳ በልሳን መናገርን እጅግ በጣም ከፈለጉ አእምሮአቸው በልሳናት መናገርን የሚመስል መንተባተብን ሊሰጣቸው ይችላል። ይህ ደግሞ ፍጹም ከመንፈስ ቅዱስ አይደለም።

3. አንዳንዶች (ምን ያህል እንደሆኑ አይታወቅም) የተቀበሉት «ሁለተኛ በረከት» ን ሳይሆን ነገር ግን የሕይወት ለውጥ ያገኙበትን በረከት ብቻ ነው። ብዙ ጊዜ ይህን ልዩ ልምምድ የሚለማመዱት ክርስቲያን ነን የሚሉ ግን ወንጌል ፈጽሞ ያልገባቸው ናቸው። ስለዚህ ስለ እግዚአብሔርና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ አዲሽ ግንዛቤ በሚያገኙበት ወቅት አስቀድመው ክርስቲያን እንደነበሩ ቢያስቡም እንኳ ስላልነበሩ በዚህ ቅጽበት ላይ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆናሉ። ስለዚህ ልክ በሚድኑበት ጊዜ የመጀመሪያውን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አስደናቂ በሆነ መንገድ ይቀበላሉ።

4. አስቀድመው ክርስቲያን የነበሩ ብዙዎች የመንፈስ ቅዱስን ኃይል በአዲስ መንገድ ይለግመዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ልዎምድ (የመንፈስ ጥምቀት) እንደግልጽ ተመልክተናል። ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀናል ስንል ይህ አባባል መጽሐፍ ቅዱሳዊ አባባል አይደለም። መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ስለ ሆነ በፈለገው መንገድ ከእኛ ጋር ሊገናኝ ይችላል። አስደናቂ በሆነ መንገድ ኃይሉን ሊገልጽን ከፈለገ ያደርገዋል። ይህንን «በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ» ብለን ከምንጠራው ይልቅ መንፈስ ቅዱስ እኛን ከሚጥላበት መንገዶች አንዱ እንደሆነ ማሰብ የበለጠ ትክክል ነው። የተለያዩ ስለሆኑት ስለእነዚህ ልዎምዶች የሚከተሉትን ነገሮች መረዳት አለብን።

ሀ. የሚከሰቱበት አንድ ብቸኛ መንገድ የለም። ለአንዳንዶች በልሳን ንግግር ይከሰታሉ። ለሌሎች በመጀመሪያ ታላቅ ሐዘን ቀጥሎም ታላቅ ደስታ በሚፈጥር ስሜታዊ ልዎምድ ይገለጣል። አዲስ በሆነ መንገድ እንዲሠሩ የሚያደርግ ሕይወትን የሚለውጥ ልዎምድ ነው። እያንዳንዳቸው እውነተኛ የሆኑ መንፈሳዊ ልዎምዶች ሊሆኑ አንዱ ከሌላው አይበልጥም። እያንዳንዱን ልብ ብለን ለንገሠብና ለሁሉም ትክክለኛ አክብሮት ሊኖረን ይገባል።

ለ. እነዚህ ልዩ የሆኑ (በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ በተደጋጋሚ በተለያዩ መንገዶች ሊፈጸሙ የሚችሉት) ልዎምዶች ለክርስቲያናዊ ልዎምዳችን መሠረት ሊሆኑ አይገባቸውም። እነዚህ ልዎምዶችን ታላቅ ቢሆኑም እንኳ የእግዚአብሔር ልጅ የመሆናችን እና የመዳናችን ተአምር ግን ከሁሉ የላቀ ነው። የክርስቲያን አረግመድ ትላልቅ ተአምራዊ የሆኑ ልዎምዶች መፈለግ ሳይሆን እግዚአብሔር የሚፈልገውን በታማኝነትና በመታዘዝ መኖርን መከታተል ነው። በየዕለቱ በፍቅርና ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ለማደግ መበርታትና ወደፊት መቀጠል አለብን። ታላቅ መንፈሳዊ ክርስቲያን የሚያደርገን አንድ ወይም ተደጋጋሚ ልዩ ልዎምዶች ሳይሆኑ ይኸኛው ነው። ደስ ለንሰኝ የሚገባን በሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ስናይ ነው።

ብዙዎቻችን ዶሮ ወጥ የምንወድ ቢሆንም ሁልጊዜ እንድንበላው ግን አንፈልግም። ልዩ የሚሆንልን አንዳንድ ጊዜ ከበላነው ብቻ ነው። ለዕለታዊ ሕይወታችን ጤንነትና ብርታት የሚሰጡን ሥጋ ወጥ፣ የምስር ወጥ፣ የአትክልት ወጥና የመሳሰሉት የተለመዱ ናቸው። እንደዚሁ መንፈሳዊ ቤታችንን አንዳንድ ጊዜ በሚሆኑ ስሜታዊ ልዎምዶች መመሥረት የለብንም። ወይም ዘወትር አዳዲስና ትላልቅ ልዎምዶችን መሻት የለብንም። በመንፈሳዊ ሕይወት ማደግ ማለት በጸሎት፣ የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናትና በመመስከር በታማኝነት መኖር ነው። እነዚህ ብዙ አስደናቂ ያልሆኑ የሚመስሉ ነገሮች ናቸው ለሕይወታችን መሠረት የሚሆኑት። የመንፈስ ቅዱስ ድንቅ ልዎምዶችን ብቻ ከፈለግን እንደ ባሕር ዛፍ ቅጠል እሳት ይሆናል። ለጊዜው በጣም የሚያዎቅ በሚቀጥለው ቅጽበት ግን የሚሞት ማለት ነው። እግዚአብሔር የሚባርከው ሕይወት በመንፈስ በጸጥታ ያለማቋረጥ በጽናትና በትዕግሥት የምንኖረውን ሕይወት ነው።

22ኛ ጥያቄ፡- ሀ) መንፈስ ቅዱስ ልዩ የሆነ አስደናቂ ነገር በሕይወትህ እንዲያደርግ ፈልገህ ታውቃለህ? እንዲያደርግልህ የፈለግኸው ነገር ምን

ነበር? ይህን ልዩ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ የፈለግህበት ዋና ዓላማ ምን ነበር? ለ) ከእግዚአብሔር ዘላቂነት ያለው ሕይወት በመኖር መንፈሳዊ ሰው እንድትሆን ይህ በምን አቅጣጫ ይበልጥ አስፈላጊ ይመስልሃል? ሐ) መንፈስ ቅዱስ ሰዎችን የሚሞላበትን ሦስት የተለያዩ መንገዶች እንዴት እንዳየህ ምሳሌዎችን ጥቀስ። ከእነዚህ ውስጥ በሕይወትህ የተፈጸመው የትኛው ነው? ምሳሌዎችን ለጥ።

አራተኛ ቀን፡-

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና የመንፈስ ቅዱስ ሙላት (ክፍል 3)

23ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የሙሉ ወንጌል መጋቢ ወይም ወንጌላዊ የሆነን ሰው በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ስለሚፈጸመው ሁለተኛ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ማስረጃ የሆኑ ጥቅሶችን እንዲነግርህ ጠይቅ። ለ) ለእነዚህ ጥቅሶች የሚሰጠውን ማብራሪያ (ትርጉም) አድምጥ። ሐ) እነዚህን ጥቅሶች የምንረዳባቸው ሌሎች መንገዶች የትኞቹ ናቸው? መ) የትኛውን ትርጉም ትመርጣለህ? ለምን?

ጴንጠቆስጤ በሆኑትና ባልሆኑት መካከል ያለው የትርጉም ልዩነት ከየት መጣ። በመሠረቱ የጴንጠቆስጤ የሥነ መለኮት ትምህርት የተመሠረተው የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍን በሚረዱበት ሁኔታ ላይ ነው። የጴንጠቆስጤ ክርስቲያኖች የሐዋ. ምዕራፍ 218፤10ና 19 ያሉት አሳቦች ክርስቲያኖች ሁሉ ሊያልፉበት የሚገባ የደንገነት ሁለት ደረጃዎች ናቸው ይላሉ። የመጀመሪያው የደንገነት ደረጃ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ለአገልግሎት አዲስ ኃይል መቀበል ነው። እነዚህ ሁለት ደረጃዎች አንድ ሰው በሚያምንበት ጊዜ ወዲያውኑ ሊፈጸሙ ይችላሉ። ሆኖም ግን ኃይልን መቀበል ብዙ ጊዜ የሚፈጸመው አንድ ሰው ክርስቲያን ከሆነ በኋላ ነው። የኢየሱስ ክርስቶስ ልምምድንም ይጠቅሳሉ። የተወለደው በመንፈስ ቅዱስ ነበር። ሆኖም ግን መንፈስ ቅዱስ በኃይል የወረደበት በሚጠመቅበት ጊዜ ነበር። ይህ በመንፈስ ቅዱስ መወለድና ለአገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ መቀባት ሁለት ደረጃ ለእነርሱ የተለመደ የማንኛውም ክርስቲያን ልምምድ መሆኑን ያመለክታል። እነዚህ የጴንጠቆስጤ ክርስቲያኖች ወደ ራሳቸው ልምምድም በማመልከት እነዚህ ሁለት ደረጃዎች ማንኛውም ክርስቲያን ሊያልፍባቸው የሚገቡ ናቸው ይላሉ። ለብዙዎቹ መንፈስ ቅዱስ ሕይወታቸውን አስደናቂ በሆነ መንገድ የለወጠበት የተለየ ጊዜ አላቸው። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትንና የመንፈስ ቅዱስ ሙላትን አንድ ልምምድ አድርገው ይመለከታሉ።

ይህ ሁለተኛው በረከት ወይም የመንፈስ ቅዱስ ቅባት የሚፈጸመው እንዴት ነው? ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች እንደሚያምኑት በአዲስ ኪዳን በኢየሱስ በቀደሙት ደቀ መዛሙርትና በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ደግሞ እንደ ጳውሎስ ባሉ ሰዎች ሕይወት፤ የሚታይ ወጥ የሆነ ምሳሌ አለ። ይህም በመጀመሪያ የሕይወት ለውጥ ይኖራል። ቀጥሎ ጸሎት ከዚያም እራስን ፈጽሞ መስጠትና በመጨረሻም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን ለመቀበል መጠበቅን ያካተተ ሂደት ነው። መቶ ሃያዎቹ ደቀ መዛሙርት በኢየሱስ

አመኑ። ከዚያም በጸሎትና መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል በጉጉት በመጠባበቅ በኢየሩሳሌም ቆዩ። ሳውልም (ጳውሎስም) ሆነ የመቶ አለቃው (የሐዋ. 10) መንፈስ ቅዱስን ከመቀበላቸው በፊት ጸሎት መደረግ ነበረበት። ስለዚህ የጴንጠቆስጤ ክርስቲያኖች ይህን ልዩ የሆነ በረከት እንቀበል ዘንድ ካስፈለገን በጸሎት እንዳንድ ጊዜም በተራዘመ ጸሎት ልንፈልገው ይጠበቅብናል ይላሉ። በተጨማሪ እግዚአብሔር መንፈሱን ለእኛ እስኪልክ ድረስ በከፍተኛ ጉጉት መጠባበቅ አለብን ይላሉ። እንደ እነርሱ አመለካከት መንፈስ ቅዱስ እንዲወርድባቸው በግል ጥረታቸው የሚያስገድዱት ሳይሆን በእምነት ለመቀበል የሚፈጽሙት ድርጊት ነው።

ለካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ይህ ሁለተኛ በረከት የሚረጋገጠው እንዴት ነው? መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ በኃይል መውረዱን የሚያውቁት እንዴት ነው? ኢየሱስ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን ሲሰጠን በርካታ ነገሮች እንደሚፈጸሙ ይናገራሉ።

1. በሰውዬው ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔር ህልውና በከፍተኛ ደረጃ የሚሰማ ይሆናል። መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን የሚያስወድድ ከፍተኛ ፍቅርን ይሰጣል።

2. መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ለመሆኑ ግልጽ የሆነ ማረጋገጫ በሰው ልብ ውስጥ ይቀመጣል።

3. የሚያስፈነድቅ ደስታ ከሰው ልብ ውስጥ እየገነፈለ ይወጣል።

4. የክርስቶስ አካል ከሆኑት ክሌሎች ክርስቲያኖች ጋር የኅብረትና የአንድነት መንፈስ የጠበቀ ይሆናል።

5. ብዙ ጊዜ ደግሞ በልሳናት የመናገር ስጦታ ይሰጣል። በካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች እምነት በልሳን መናገር እርስ በርስ ወይም ከማያምኑ ሰዎች ጋር የምንነጋገርበት ቋንቋ ከመሆን ይልቅ ከእግዚአብሔር ጋር የምንገናኝበት ነው። በልሳን የሚናገር ሰው ብዙ ጊዜ ምን እንደሚናገር አያውቅም። ይልቁኑ በእርሱ ምትክ ስለ እርሱ ሆኖ ለእግዚአብሔር የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ ነው። (በወደፊት ትምህርታችን ይህንን በበለጠ በጥልቀት እንመለከታለን።) በአእምሮ ሳይሆን በመንፈስ መጸለይና መዘመርን ያጠብቃሉ። ብዙ ክርስቲያኖች በተለይ በጸሎት ጊዜ በጸጥታ በልሳናት የሚናገሩትና በልሳናት በዜማ የሚዘምሩት ለዚህ ነው። ይህን ማድረጋቸው በመንፈስ የመጸለያቸውን ሁኔታ ያነሣሣል።

እነዚህ ሁሉ በአጠቃላይ ስሕተት ባይሆኑም እንኳ የሚከተሉት ልንመልሳቸው የሚገቡን ጥያቄዎች ናቸው። 1) መጽሐፍ ቅዱስ እንደ «ሁለተኛ በረከት» ያለ ልምምድ መኖሩን ያስተምረናልን? እና 2) ይህ በረከት በልሳናት መናገርን ያጠቃልላል? ወይስ ማጠቃለል አለበት ብሎ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል? የካሪዝማቲክ ክርስቲያኖዊ ሥነ መለኮት እንደ ግዴታ ለሚያስቀምጣቸው ሁለተኛ በረከትና በልሳን መናገር መልእክቶች ውስጥ ድጋፍ የሚሰጥ በቂ መረጃ አይገኝም። የሥነ መለኮት ትምህርታቸው በሙሉ የሚመነጩ ከሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ላይ ነው። ይህ መጽሐፍ ደግሞ ከብሉይ ኪዳን ወደ አዲስ ኪዳን የተደረገውን ሽግግር የሚያሳይ ነው።

ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች እምነታቸውን ለመደገፍ የሚጠቀሙበትን የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ በዝርዝር ከመመልከታችን በፊት የሚጠቀሙበት መጽሐፍ ምን እንደሚያስተምር እንቃኝ።

24ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የሚከተሉትን ጥቅሶች አጥና። የሐዋ. 1:5፥ 2:4፥ 38-39፥ 4:8! 31! 6:3+ 5:7! 55! 8:14-17! 9:17-18 (22:16)፥ 10:44-47 (11:15-17)! 13:9፥ 52! 19:1-7 አንብብ። ለ) በሚከተሉት ርእሶች ሠንጠረዥ በመሥራት መልሶቹን ከተዘረዘሩት ጥቅሶች ወስደህ ሙላባቸው። ሐ) ስታጠናቅቅ ከዚህ ከተጠቀሱት ሠንጠረዦች ጋር አወዳድር።

የመንፈስ ቅዱስ አጠቃላይ ገጽታ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ

የሚገኝበት ክፍል	ለመንፈስ ቅዱስ ተግባር የተሰጠ ስም ¹	መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉበት ጊዜ ²	በልሳን ተናግረዋል? ³	እጅ በመጫን ጸሎት ተደርጓል?
የሐዋ. 2:4(1:5)	መዋላት/ መጠመቅ	ከደኅንነት በኋላ	አዎን	አልተደረገም
የሐዋ. 2:38-39	ተቀበሉ	በደኅንነት ጊዜ ⁴	አልተጠቀሰም	አልተደረገም
የሐዋ. 4:8	መዋላት	ከደኅንነት በኋላ	አልተጠቀሰም	አልተደረገም
የሐዋ. 4:31	መዋላት	ከደኅንነት በኋላ	አልተጠቀሰም	አልተደረገም
የሐዋ. 6:3፥5	መዋላት	ከደኅንነት በኋላ	አልተጠቀሰም	አልተደረገም
የሐዋ. 7:55	መዋላት	ከደኅንነት በኋላ	አልተጠቀሰም	አልተደረገም
የሐዋ. 8:14-17	ተቀበሉ	ከደኅንነት በኋላ	አልተጠቀሰም	አዎን
የሐዋ. 9:17-18 (22:16)	መዋላት	በደኅንነት ጊዜ? ⁵	አልተጠቀሰም	አዎን
የሐዋ. 10:44-47 (11:15-17)	ወረደባቸው/ ተቀበሉ	በደኅንነት ጊዜ	አዎን	አልተደረገም
የሐዋ. 13:9	መዋላት	ከደኅንነት በኋላ	አልተጠቀሰም	አልተደረገም
የሐዋ. 13:52	መዋላት	ከደኅንነት በኋላ	አልተጠቀሰም	አልተደረገም
የሐዋ. 19:1-7	ተቀበሉ/ ወረደባቸው	ከደኅንነት በኋላ? ⁶	አዎን	አዎን

1. ብዙ የጴንጠቆስጤ አማኞች ሉቃስ ጥምቀት፣ መዋላት፣ መቀበልና መውረድ የሚሉትን ቃላት የተጠቀመው በዓይነቱ አንድ የሆነ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎትን ለመግለጽ ነው፤ ይህም አንድ አማኝ ከዳነ በኋላ የአገልግሎት ኃይልን የሚገናጸፍበት ነው ይላሉ። ጴንጠቆስጤ ያልሆኑ ክርስቲያኖች ይህ የተለያዩ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት አገልግሎቶችን የሚያመለክት ሆኖ አንዳንዶቹ አገልግሎቶች በአንድ ጊዜ የሚፈጸሙ ሊሆኑ አይችሉም? ይላሉ። ሉቃስ የተለያዩ አገልግሎቶችን ለመግለጥ የተለያዩ

ቃላትን እንደተጠቀመ የሚያሳይ አይሆንምን? አንዳንድ ዲንጠቆስጤዎች ሁለት ዓይነት መዋላት በሐዋርያት ሥራ ውስጥ እንዳለ ይታያቸዋል። ከደኅንነት በኋላ የሚጀምር የመጀመሪያ ጊዜ መዋላትና ከዚያ በየጊዜው የሚመጣ መዋላት ነው ይላሉ።

2. ከእነዚህ የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች አንዳንዶቹ በደኅንነት ወቅት የተፈጸሙ ቢመስሉም ብዙ ዲንጠቆስጤዎች ግን እነዚህ ሰዎች በሙሉ የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት የተቀበሉት ከደኅንነት በኋላ ነው በማለት ይናገራሉ። አንዳንዶች መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት ከደኅንነት በኋላ ስለሆነ ደንቡ ይህ ነው ይላሉ። በሐዋ. 2 ላይ የምናገኛቸው አዲስ ክርስቲያኖችና በሐዋ 10 ላይ የተጠቀሰው ቆርኔሌዎስ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀታቸውና በደኅንነታቸው መካከል ጥቂትም ቢሆን ጊዜ ነበር ይላሉ። እውሉስ ዳግም የተወለደው በደማስቆ መንገድ ሲሆን መንፈስ ቅዱስን ለመጀመሪያ ጊዜ የተቀበለው ግን ከሦስት ቀን በኋላ ነበር ይላሉ። ሆኖም ግን እነዚህን ክፍሎች እንዳሉ ስንመረምራቸው እነዚህ ሰዎች የተጠቀሱትን የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች የተቀበሉት በሚድኑበት ጊዜ ነበር። (በሚቀጥለው ሳምንት ይህን ክፍል በጥልቀት እናጠናዋለን።)

3. አብዛኛዎቹ የዲንጠቆስጤ ክርስቲያኖች በልሳናት ስለመናገር ባልተጠቀሱባቸው ቦታዎችም በልሳናት መናገር እንደነበር ያምናሉ። እውሉስ በኋላ በልሳናት ይናገር ስለነበር (1ኛ ቆሮ. 14:18) በመንፈስ ቅዱስ በሚጠመቅበት ጊዜ ተናግሯል ይላሉ። በሐዋ. 4:3 ላይ ሰዎቹ «የእግዚአብሔርን ቃል በግልጥ ተናገሩ» የሚለው ቃል በልሳናት መናገርን የሚያመለክት አሳብ ነው ብለው ያምናሉ። በሐዋ. 8 ላይ የሰማሪያ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ መቀበላቸው በማስረጃነት በሌሎች ሦስት ቦታዎች ስለታየ በእነዚህ ቦታዎችም መኖር ነበረበት ይላሉ። ሆኖም ግን በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ እነዚህ ሰዎች በልሳን ተናገሩ አይልም። እንደገና በልሳናት መናገር ከታየባቸው ሦስት ግልጽ ሁኔታዎች ሌላ ክፍሎቹን እንዳሉ በምናነባቸው ወቅት በልሳናት መናገር እንዳልነበረ እንገነዘባለን። ስለዚህ የሚባል ነገር ካለ በልሳናት ስለ መናገር ምንም ነገር አለመጠቀሱ ነው።

4. ብዙ የዲንጠቆስጤ ክርስቲያኖች የሐዋ. 2:38 በክርስቲያን ልምድ ውስጥ ስላሉ ሦስት ተከታታይ ደረጃዎች የሚያስተምር ነው የሚል ግንዛቤ አላቸው። መጀመሪያ ንስሐ መግባት፣ ከዚያም መጠመቅ፣ በመጨረሻም መንፈስ ቅዱስን መቀበል ናቸው። መጽሐፉ ግን ሁለት ትእዛዞችን ብቻ ይሰጣል። «ንስሐ ግቡና ተጠመቁ»፤ ከዚያም የተስፋ ቃል ይከተላል። («ትቀበላላችሁ» {የወደፊቱን የሚያመለክት})። ተስፋው የመጀመሪያዎቹን ሁለት ትእዛዞች መፈጸምን በቀጥታ የሚከተል ነው። ክፍሉን በግልጽ ስናነብ የሚያመለክቱን ንስሐ የገቡና የተጠመቁ መንፈስ ቅዱስን መቀበላቸውን ነው። በተጨማሪ ጥምቀት ለደኅንነት አስፈላጊ መሆኑን ክፍሉ አያስተምርም። ሐረጉ በዚህ መልክ መተርጎም ይችላል። «ንስሐ ግቡ ከኃጢአታችሁ ይቅር መባል የተነሣም ተጠመቁ»። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ንስሐ በመግባት ለተገኘ ውስጣዊ ምሕረት ውጪአዊ ምልክት ነው።

በኢየሱስ ማመናቸው ትክክለኛ እምነት መሆኑን ለማረጋገጥ፤ በኢየሱስ ስም መጠመቅ በዚህ ወቅት ለነበሩ የአይሁድ ቡድን በጣም አስፈላጊ ነበር።

⁵ ሰዎች በአብዛኛው ሐናንያን ክርስቶስን እንደ ግል አዳኙ በመቀበል ሕይወቱ የተለወጠው በደማስቆ መንገድ ላይ ነው ይላሉ። ሆኖም ግን የሐዋ 22:16 ግልጽ እንደሚያደርገው ሐናንያ ከሦስት ቀን በኋላ ወደ ጳውሎስ ሲመጣ ጳውሎስን ያገኘው ገና ሳይለወጥና ኃጢአቱ ሳይታጠብ ነበር። ጳውሎስ የሦስት ቀን ዕውርነቱን ያሳለፈው ባየው ድንገተኛ መገለጥ አማካኝነት ኢየሱስ በሰማይ ሕያው ሆኖ መኖሩንና ጌታም መሆኑን ስለ መመልከቱ እያሰበና ከዚህ ቀደም ስለፈጸማቸው ተግባራት እያሳሳሰለ ነበር። ሐናንያ ወደ እርሱ በመጣ ጊዜ በግሉ በመቀበል ምላሹን ልክ እኛ የመንፈስ ቅዱስን ህልውና በተቀበልንበት ዓይነት ሁኔታ፤ ጳውሎስም በመንፈስ ቅዱስ ለመጀመሪያ ጊዜ የተሞላው በዚህ በተለወጠበት ቅጽበት ይመስላል።

⁶ እነዚህ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ጳውሎስ ሳይገናኛቸው በፊት ድነው ነበርን? የኢንጠቆስጤ አማኞች አዎን የሚል መልስ የሚሰጡ ቢሆንም እንኳ ክፍሉን በቅርብ በምንመረምርበት ጊዜ ይህን እንደማይደግፍ እንገነዘባለን። የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ኢየሱስ መሢሕ እንደሆነ ከዮሐንስ ትምህርት ተረድተው ይሆናል ነገር ግን የኢየሱስን ሞትና ትንሣኤ ስላለመረዳታቸው የምናውቀው ነገር የለም። አለበለዚያ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ለምን አልሆኑም? ስለዚህ ይህ ክፍል የሚያስተምረን የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት ባመኑ ጊዜ መሆኑን ነው።

ማጠቃለያ፡- የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላትና ጥምቀት ተመሳሳይ የሆነ ትምህርት አይሰጥም። በሁሉም ጊዜያት ውስጥ ያሉትን ነገሮች የሚያስር አንድ ወጥ አሠራር አናገኝም። አብዛኞቹ መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት በዳኑበት ቅጽበት ነው። ግን ሁሉም አይደሉም። (ለዚህ ምክንያት እንደነበረው ወደፊት እንመለከታለን።) እጅን በመጫን መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት ጥቂቶች ብቻ ናቸው። መንፈስ ቅዱስን ለመቀበላቸው ማስረጃ ይሆን ዘንድ በልሳናት የተናገሩ ቢሆን ልምምዶቹ ዛሬም ያሉ ክርስቲያኖች በሕይወታቸው መከተል የሚገባቸው ምሳሌ መሆኑን በግልጽ አይነግሩንም።

25ኛ ጥያቄ፡- ቀደም ብሎ የነበረውን ሠንጠረዥ አጥና። ሀ) የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና ሙላትን ስለምንረዳበት ሁኔታ አንዳንድ ፍንጮች የሚሰጡ ከሠንጠረዥ ጉልተው የሚወጡ ምን ዓይነት ወጥ አካሄዶች ትመለከታለህ? ለ) ስለ እነዚህ ሁለት የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች የምታምነው ምንድን ነው? ለምን?

በአብዛኛው ይህ ክርክር አላስፈላጊ ይመስላል? ልዩነቱ ምንድን ነው? በሕይወቴ ላይ ምን ተጽእኖ አለው? የምንነጋገረው ነገር አንድን እውነት በተለያዩ መንገዶች መግለጥ ከሆነ ወይም ቅዱሳት መጻሕፍትን በምንረዳባቸው መንገዶች የሚታይ አነስተኛ ልዩነት ከሆነ ለምን እንጨነቃለን? መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረውን ለመረዳት ጥረት ለማድረግና መጽሐፍ ቅዱሳዊ አቋምን ለመረዳት ጊዜ መውሰድ

የሚያስፈልግበት ሁለት ዋና ምክንያቶች አሉ። በመጀመሪያ፣ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን በእርግጥ ካመንን እንደ ክርስቲያን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፉትን ለማመንና ብሎም ለመለማመድ ግዴታ አለብን። ይህ ማለት ትምህርቶችን በሙሉ የራሳችንንም ቢሆን በመጽሐፍ ቅዱስ ብርሃን መመርመርና ትክክለኛ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚስማሙ መሆናቸውን ማረጋገጥ አለብን። ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የማይጣጣ ማንኛውም ትምህርት በመጽሐፍ ቅዱስ ቅኝት መሠረት መስተካከል አለበት። አለበለዚያ ትምህርታችን በመጽሐፍ ቅዱስ ሊጻፍ ሲገባ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ራሳችን ጻኞች ሆንን ማለት ነው። እንደ እግዚአብሔር ቃል ለመኖር የትሕትናን ስፍራ ከመያዝ ይልቅ የትዕቢት ኮርቻ ላይ ወጥተናል ማለት ነው።

ሁለተኛ፣ በስሕተት ውስጥ መውደቅ ራሱን የቻለ ሂደት ነው። ብዙ ጊዜ ስለ ስሕተቱ የመጀመሪያው እርምጃ መሠረታዊ የእምነት ትምህርታችን ከእግዚአብሔር ቃል መጣጣሙን ለማረጋገጥ አለመትጋት ነው። የተወሰኑ ክፍሎችን ብቻ መርጠን እነዚያን ስናስተምር ሰይጣን ለራሱ ጥቅም በሚገለግልበት የአዘቅት ጎጻና ማሸቆልቆል ጀምረናል ማለት ነው። ስለዚህ በመሠረታዊ የእምነት ትምህርታችን ሚዛን ማጣት እንጀምራለን። ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመጣ ማንኛውም ነገር ክፍት በር ያገኛል። ብዙም ሳይቆይ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ከሚያስተምረው ባዝነው ይገኛሉ። አንድን ሰው ወይም የእምነት ክፍል የሚፈልጉት ነገር ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር መሄዱን ሳያረጋግጡ እንዲያምኑ ብንፈቅድ ስሕተታቸውንና የብዙ ሌሎች ክርስቲያኖችን በስሕተት ላይ መውደቅ እያበረታታን ነው ማለት ነው።

2ኛ ጴጥ፡- 3:16-18 «...ያልተማሩትና የማይጸኑትም ሰዎች ሌሎችን መጸሐፍት እንደሚያጣምሙ እነዚህን ደግሞ ለገዛ ጥፋታቸው ያጣምማሉ። እንግዲህ እናንተ፣ ወዳጆች ሆይ፣ ይህን አስቀድማችሁ ስለምታውቁ፣ በዓመፀኞቹ ስሕተት ተሰባችሁ ከራሳችሁ ጽናት እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ፤ ነገር ግን በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት እደጉ።» ይላል። ምሳ. 27:5-6 ደግሞ «የተገለጠ ዘለፋ ከተሰወረ ፍቅር ይሻላል። የወዳጅ ማቀላሰል የታመነ ነው፤ የጠላት መላም ግን የበዛ ነው» ይላል።

ስለዚህ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስናጠና ስለ ሁለት ነገሮች ግድ ሊለን ይገባል። የመጀመሪያው፣ የምናምነውና የምናስተምረው መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረውን ስለ መሆኑ ነው። ይህም ማናችንም ብንሆን እውነትን ሙሉ ለሙሉ አለመያዛችንን ሁሉጊዜ ስለምናውቅ እምነታችንን በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርቶች ለማስተካከል እንጥራለን ማለት ነው። ሁለተኛ፣ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን በእውነት ሊሄዱ፣ እግዚአብሔርን በሚያከብር መንገድ ሲኖሩና ሲያመልኩ ለመመልከት እንመኛለን፤ ይገደናልም።

26ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እነዚህ ሁለት እውነቶች አስፈላጊ የሚሆኑት ለምን ይመስልሃል? ለ) በሕይወትህ ወይም በቤተ ክርስቲያን እነዚህ እውነቶች ሲተገበሩ እንዴት እንዳህም ምሳሌ ስጥ። ሐ) እነዚህ እውነቶች በቤተ ክርስቲያን ካልተፈጸሙ አደገኛ የሚሆነው ለምንድን ነው?

አምስተኛ ቀን፡- የዚህን ሳምንት ትምህርት ክልስና ለሳምንታዊ ስብሰባ ዝግጅት ይረዳህ ዘንድ የውይይት ጥያቄዎችን ተመልከት።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ
2. የጸሎት ጊዜ
3. የትምህርት ክልሳ
4. ውይይት

ሀ. 1) የመንፈስ ቅዱስ በሰው ልብ የማደር አገልግሎት ምንድን ነው? እያንዳንዱ ሰው ለዚህ ጥያቄ ያለውን መልስ ያካፍል። 2) እያንዳንዱ ተማሪ መንፈስ ቅዱስ ክርስቲያኖችን ማደሪያ ስለማድረግ ከተሰጡት አመለካከቶች የትኛውን ይመርጣል? ለምን? እያንዳንዱ ተማሪ የራሱን አመለካከት በቅዱስ መጽሐፍ ለማስደገፉ እርግጠኛ ይሁን።

ለ. 1) የመንፈስ ቅዱስ የማጥመቅ አገልግሎት ምንድን ነው? እያንዳንዱ ሰው ለዚህ ጥያቄ ያለውን መልስ ያካፍል። 2) የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አገልግሎትን በተመለከተ እያንዳንዱ ተማሪ የትኛውን አመለካከት ይመርጣል? ለምን? እያንዳንዱ ተማሪ አመለካከቱን በመጽሐፍ ቅዱስ ለማስደገፉ እርግጠኛ ይሁን።

ሐ. 1) የመንፈስ ቅዱስ ሙላት አገልግሎት ምንድን ነው? እያንዳንዱ ሰው ለዚህ ጥያቄ ያለውን መልስ ያካፍል። 2) የመንፈስ ቅዱስ ሙላት አገልግሎትን በተመለከተ እያንዳንዱ ተማሪ የትኛውን አመለካከት ይመርጣል? ለምን? እያንዳንዱ ተማሪ አመለካከቱን በመጽሐፍ ቅዱስ ለማስደገፉ እርግጠኛ ይሁን።

መ) ኤፌ. 5:15-21 አንብብ። 1) ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ይህን የመሰለ ማብራሪያ የተሰጠው ለምንድን ነው? አንድ ሰው በመንፈስ ቅዱስ ሲሞላ በቤተ ክርስቲያንህ የሚደረገው እጅግ ተፈላጊው ነገር ምንድን ነው? 2) ትኩረታቸውን በድንቃ ድንቅ ነገሮች ላይ ሳይሆን፣ ከእግዚአብሔር ጋርና እርስ በርስ በሚኖራቸው አግባባዊ ኅብረት ላይ እንዲያደርጉ፣ በቤተ ክርስቲያንህ ያሉ ሰዎች ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና ሙላት የያዙትን አቋም ለማስለወጥ ምን ማድረግ ትችላላህ?

ሠ. የካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ልምምድ ቤተ ክርስቲያንን ሲረዳ ያየኸው እንዴት ነው?

ረ. የክረሩ የካሪዝማቲክ ትምህርቶች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለሚያመጡት አደጋዎች ምን የተገነዘብኸው ጭብጥ አለ?

5. የመዝጊያ ጸሎት።